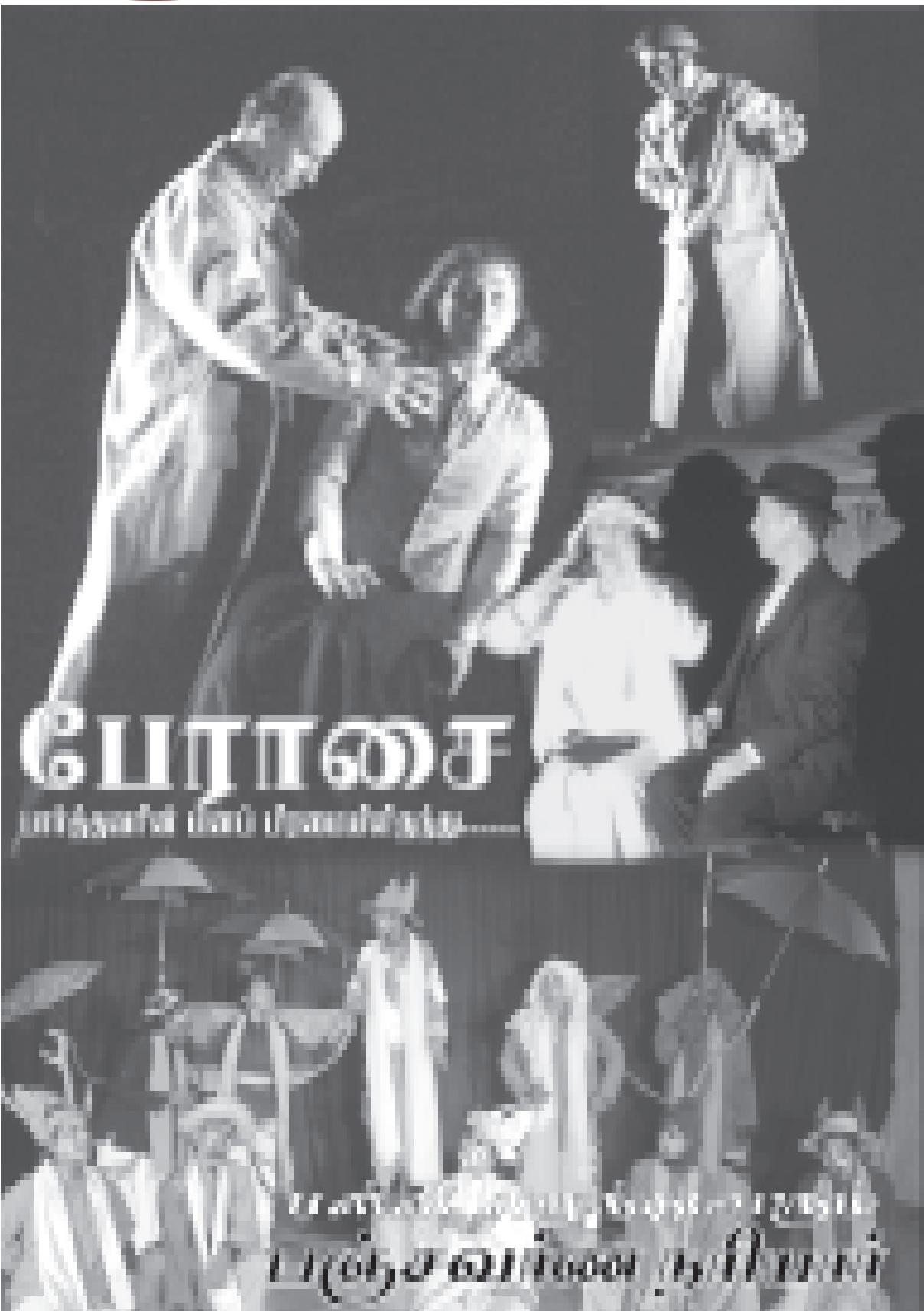

கூத்துரங்கம்

KOOTHUARANGAM

விலை
ரூ.10

அளிக்கை - 03

ஸ்தாக்குக்கு

ஆரம்பம் - மார்ச்- 2004

ஜூன் - 2004 அளிக்கை 03

**தீற்றுத்
மனமொன்று
வேண்டும்**

ஆசிரியர் குழு

தே.தேவானந்த்
அ.விஜயநாதன்
கு.லக்ஷ்மணன்
க.இ.கமலநாதன்

வடிவமைப்பு:

தே.விரேம்

கணினித் தட்டச்ச:

ந.கஜித்தா

ஓயிப்படங்கள்:

அ.விஜயநாதன்

நீர்வாகம்:

புறப்போகும்

வெளியீடு:

செயற்திறன் அரங்க இயக்கம்.

Active Theatre Movement

தொடர்புகளுக்கு:

“அருளாகம்”, ஆடியாதம் வீதி,
திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்

தொ.பே.: 0777 286220

e.mail :koot04@yahoo.com

வாசகாரிடமிருந்து.....**நாடகமே உலகம்**

- நீரை மணி

நாடகத் தமிழ் என்பது கையில் நால் எடுத்துப் படிய்பதற்குரிய அலைகாஸம் இல்லாதவர்களுக்கும் படிக்கக் கூடியாத வாசியூப் பழக்கம் இல்லாதவர்களுக்கும் நல்லறிவு புத்திரும் நோக்கக்கூடிடன் வகுக்கப்பட்டது. அது கேட்போருக்கும் பார்ப்போருக்கும் இன்பம் பயக்காவிடுன் பரமார்மக்கன் அதனை விரும்பிச் செல்லாதாராதனின் அது இன்பச் சூவையோடு இயைவதாயிற்று. உலகத்து இயப்பினை உள்ளதை உள்ளவாரே புணர்ந்து காட்டுவது நாடகத் தமிழே அன்றி வேறில்லை. இயற்ற மிழும் இருக்கத் தமிழும் சேர்ந்த வழியே நாடகத் தமிழ்ப்பிற்கிணவும் நாடகத் தமிழ்க்கே வேறும் தனிப்பிற்கும் சிறப்புள்ளது முன்னாயை இரண்டும் கேள்வி இன்யை மட்டுமே பயப்பனவாய் உள்ளன. இவ்விரண்டுமுடியாகப் பிற்ற நாடகத் தமிழா கேள்வியின்பட்டதுடன் காட்சி இன்பமும் பயப்பதாக உள்ளது.

கூத்தரங்கங்கள் வெளிக்கொண்டும் நல்ல, தழுவன் பண்ணாட்டு நாடகத் கணம் மக்களாயே தீசுக்குறிப்பவைல்லது. அதுவால் இத்தழுவனில் ஊக்கமுடன் செயற்பெறுவீர்கள் என ஏற்பாக்கின்றன.

வழக்கிறந்து வரும் நாட்டார் அரங்கு!

கலாநிதி கி.விசாரகநுபன், சீரேட் விரிவுரையாளர் தமிழ்த்துறை, யாழ். பல்கலைக்கழகம்

ஈழத்தமிழர்களின் தேசியக்கலை வடிவமான நாட்டுக் கூத்து இன்று வேக மாக வழக்கிறந்து வருவதனைப் பார்க்கக் கூடியதாக உள்ளது. நவீன நாடகங்களின் செல்லாக்கு, பரபரப்பான இன்றைய வாழ்க்கைமுறை, எது பார்ம்பரியக் கலைகளின் கையளிப்புக் குறைபாடுகள் எனப் பல்வேறு காரணங்களை இதற்குக் கூறலாம். நாட்டார் அரங்கத்துறையில் பயிற்சியுள்ள அண்ணாவிமார் சிலர் ஆங்காங்கே உயிரவாழ்ந்து வருகின்றபோதிலும், அவர்களை நாடச்சென்று கூத்துப்பழகுபவர் தொகை குறைவடைந்தே வருகிறது. இன்றைய சூழலில் கூத்து ஒன்றை ‘இணக்குவது’ என்பது பெரும்பாடாகவே உள்ளது.

நாட்டார் அரங்கத்துறைக்கென்றே தம்மை அப்பணித்துள்ள ஒருசில இளங்கலைஞர்கள் இத்துறையில் ஈடுபாடுகாட்டிவருவது மனிம்மதியைத் தருகிறது. ஆயினும், பல்கலைக்கழகம் மற்றும் கலை சார்ந்த நிறுவனங்கள் முதலானவை இக் கூத்துக்களை மீமக்கள் மத்தியில் தக்கவைத்துக் கொள்வதில் உடனடியாக ஏதாவது செய்தாக வேண்டும். கூத்தைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து ‘பட்டம்’ எடுக்கலாமே தவிர கூத்தைப் பயில்நிலைக்குக் கொண்டுவரமுடியாத நிலைமையே தற்போது காணப்படுகிறது.

தமிழ் பரந்து வாழும் பிரதேசங்களிலுள்ள பல்கலைக் கழகங்களும், உயர்கல்வி நிறுவனங்களும் எது பார்ம்பரியக் கலைகளுக்குப் போதிய முக்கியத்துவம் கொடுக்க முன்வரவேண்டும். ‘நாடகமும் அரங்கியலும்’ பயில்களின் மாணவர்களின் பாடவிதானத்திலே பார்ம்பரிய அரங்குக்குப் போதிய முக்கியத்துவமும் முன்னுரிமையும் தரப்படவேண்டும். கண்ணுக்கு முன்னே எது பார்ம்பரிய அரங்கு வழக்கிறந்து வரக்கண்டும் மேலைத்தேய அரங்கின் மீதே எது புலமைச்சிரத்தை குவிவது ஆரோக்கியமானதாகப்படவில்லை.

குறிப்பிட்ட சமூகங்களிலிருந்தும் கலைக் குழுமங்களிலிருந்தும் இக்கலை மரபுகள் விடுவிக்கப்பட்டு, இன்றைய இளைய தலை முறையினர்க்கு அவற்றைப் பயிற்றுவிப்பதற்கு உடனடி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். பாடசாலைகளில் தமிழ்த்தினப் போட்டிகள் நடைபெறும் வேளைகளில் இவ்வாறான நாடகங்கள் சில மேடையேற்றப்பட்டு வருவது பாராட்டத்தக்கது.

இன்றைய நவீன படச்சட்டக மேடைக்குத் தகுந்தவாறு இம் மரபுவழி நாடகங்களை நெறிப்படுத்தி மேடையேற்றி இந்நாடகங்களையும் கலைக்கச் செய்யலாம். மரபுவழி நாடகங்களில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களின் தமிழ்த் துறைகளில் பணியாற்றிய பேராசிரியர்கள் மேற்கொண்ட ஆராய்ச்சிகளையும், மேடையேற்றுக்கலையும், பரிசோதனை முயற்சிகளையும் ‘நாடகமும் அரங்கியலும்’ துறைசார்ந்தவர்களும் மேற்கொள்ள முன்வரவேண்டும். முன்வருவார்களா?

உங்கள் அனுமதியோடு... சீல வார்த்தைகள்

- குழந்தை ம.சண்முகவிங்கம்

யுத்தக்தை அருத்து நடந்து கொண்டிருக்கும் இக் காலப்பகுதியில், சிறுவர்கள் மீது நாம் கூடுதலான கவனம் செலுத்த வேண்டியுள்ளது என்பதைப் பலரும் உணர்ந்துள்ளனர். சிறுவரை இலக்காக் கொண்ட பல நடவடிக்கைகள் பலராலும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. அவை யாவும் தொடர் நடவடிக்கைகளாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதையும் பலரும் உணர்ந்துள்ளனர். அவ்வாறு மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கைகளில் சிறுவர் அரங்கும் பயணின்ற தொடர நடவடிக்கையாக அமையும் என்பதை நாம் வலியுறுத்த முற்படுகிறோம்.

அரங்கச் செயற்பாடுகள் பல்வேறு வழிமுறை கொள்ளப்படுவதை நாம் அறிவோம். அந்த வாரே, சிறுவர் அரங்கச் செயற்பாடுகளும் பல்வேறு முறைகளில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

இங்கு நாம் நியமமுறையில் அமைந்த ‘சிறுவர் அரங்க’ அறநிறைக்ககான முயற்சியில் சுடபட முற்பட்டுள்ளோம். ‘நியம முறை’ என்பதன் மூலம் நாம் எமக்குச் சீல வரை யறைகளை விதித்துக் கொண்டுள்ளோம். அதாவது, தனித்தோ பலர் கூடியோ, சிறுவர் அரங்குகளை எழுத்துருவிடவான்றினை அக்கிக் கொள்வதும், அதனைச் சிறுவர் களுக்கு அல்லது வளர்ந்துவர்களுக்கு, நியம மான முறையையில் அறநிறைக் கொண்டு வருவதற்குப் பயிற்சி அளித்து, சிறுவர்களைப் பர்வையாளர்களாகக் கொண்ட சபை மன் நிகழ்த்துக்காட்டுதல்.

நாடக ஏழுத்துருக்களின் அவசியத்தை முற்று முழுதாக நிராகரிக்கும் ஒரு போக்கு இங்கு எழுத்துக்கீழில் காணப்படுகிறது. நாடக அறுவா

றைக்கியான்றினை எவ்வகையிலும் நாம் தயாரித்துக் கொள்ளலாம் தயாரிக்கப்படும் நாடகங்கள் அணைத்துமே எழுத்தகு வடிவிலும் அமைத்துக் கொள்ளப்படுவது அவசியம் என்பதை நாம் வலியுறுத்த முற்படுகிறோம். அதே, அதிலே அதோடு சம்பந்தப்பட்டவர்களாகக், குறுகியகால அறைபவத்தையேவும் பெற்றவர்களாக இருப்பது அவசியம் என்பதை நாம் எமகு அறைபவாயிலாகக் கூடுமுடியும். குறிப்பாக, அருமப் வகுப்புக்களில் கற்பிக்கும் அதிரியர்கள் ‘சிறுவர் நாடகம்’, ‘அங்க நாடகம்’, ‘சிறுவர் அரங்கம்’ என்பன

மூன்று நான்கு மாதங்களுக்குள் ஏறத்துறைய இருந்து வரையிலான அதிரியர்களை, இக் களப் பயிற்சிகளில் சந்திக்கும் வாய்ப்பு எமக்குக் கிடைத்தது. இதனாலே,

‘ஓய்வு வேளை’ என்பதும் மனித உரிமைகளில் ஒன்று என நாம் பிரகடனப்படுத்த வேண்டும். மனித உரிமையில் மட்டு மல்லாது சிறுவர் உரிமையிலும் கீழு சேர்த்துக்கொள்ளப்படவேண்டும்.

வற்றில் கூடியனவு அறைபவும் தேர்ச்சியும் பெற்றிருப்பது அவசியம் என உணரப்பட்டுள்ளது.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் நீண்ட காலத் தீண் பின் சிறுவர் அரங்க முயற்சிகளில் சுடுபடும் வாய்ப்பு எனக்கு இப்போ சில நாட்களாகக் கீட்டியுள்ளது. எனது நண்பர்கள் சிலரோடு கூடி இம்முயற்சியில் பங்குகொள்ளும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. இது எவ்வளவு காலம் தொடரும் என்பது பற்றி நாம் எதையும் கூறமுடியாது. அது எது நேரமையிலும் நம்பிக்கையுறுதியிலும்தான் தங்கியுள்ளது.

அண்மையில் சிறுவர் அரங்கு பற்றிய கருத் தரங்குகள் சிலவற்றையும், களப் பயிற்சிகள் ஜந்தாலையும் நடத்தும் சந்தூப பயம் ‘செயல் தீற்று அரங்கு இயக்கத்துக்குக்’ கீட்டியது. அந்த நடவடிக்கைகளில் நாலும் சேர்ந்து கொள்ளக்கூடியதாக இருந்தது. இந்தக் களப்பயிற்சிகளில் அதிரியர்கள், குறிப்பாக அருமப் வகுப்புக்களில் கற்பிக்கும் அதிரியர்கள் பங்குகொண்டனர். இவற்றில் பெரும் பாலான களப்பயிற்சிகள், சிறுவர் நாடக மொன்றினை எழுதி, அதனைத் தயாரித்து மேடையேற்றுவதை இலக்காகக் கொண்டு நடத்தப்பட்டன.

இக்களப்பயிற்சிகளில் பங்கு கொண்ட அதிரியர்களும், கோப்பாய் அதிரியர்களை, அருமப்பக்கல்லி அதிரியமாணவர்களும் கூட்டிய அறங்கும் அக்கணவும் எங்கு மிகுந்த உற்சாக்கத்தையும் நம்பிக்கையையும் தந்தது. அருமப்ப பாடசாலை அதிரியர்கள் சிறுவர் அரங்கச் செயற்பாடுகளில் அக்கறை கொண்வ தென் பது மீ’க முக கீழமான தொரு விஷயமாகும். சிறுவர்களை அவர்களிடம் தான் வளர்கிறார்கள்.

நாடகம் ஈரந்த செயற்பாடுகள் அணைத்தும் சிறுவருக்கும் அதிரியருக்கும் இடையிலான உறவை மிகவும் நெருக்கமானதாக்கி விடும். அது, வீட்டில் காணப்படும் இரத்த உறவின் உறவு நெருக்கத்தை வகுப்பறையிலும் நிலவுச் செய்யும். வகுப்பறை அன்னை மதியின் இத்தகைக் கொண்டிருக்கும். அங்கு கற்றல் எல்லித்தல் என்பது இரு வழிப் பாதையாக அமையாது கூடிக் கற்றல் கொள்ளும் ஒரு வழிப் பயணமாகவே அமையும். ‘நான் கலந்து’ பாட அதிவிளையாடுக் கற்கும், உணர்வு கலந்த தொரு அறைபவமாகவே அந்தக் கற்றல் அமையும்.

மூன்று நான்கு மாதங்களுக்குள் ஏறத்துறைய இருந்து வரையிலான அதிரியர்களை, இக் களப் பயிற்சிகளில் சந்திக்கும் வாய்ப்பு எமக்குக் கிடைத்தது. இதனாலே,

நாம் அதிகம் கற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது. முக்கியமாக, பெரும்பாலான அதிரியர்கள் சிறுவர் நாடக எழுத் தநுவிவரங்களைத் தாமாக எழுதினர். குழுக்களாகக் கூடி ஒவ்வொரு வரும் கலந்துறையாடலில் பங்கு பற்றித் தமது குழுவுக்காக ஒரு நாடகத்தை எழுதிக் கொண்டனர். ஒவ்வொருவரும் தமது கைப் பட நாடகத்தை எழுதினர். மேலும், ‘கற்றல் எல்லித்தல் நடவடிக்கையாகவும், அரங்க நடவடிக்கையாகவும் தாம் தமது பாடசாலையில் நாடகத்தைப் பயன்படுத்துவோம்;’ என்ப பல அதிரியர்கள் அந்வத்துடன் கூறினர். தம் மால் நாடகம் எழுதமுடியாது என்றும்,

நாடகம் நடிக்க முடியாது என்றால், நாடகத் தைத் தயாரிக்க முடியாது என்றால் நினைத் துக் கொண்டிருந்த பலர், தமிழல் முடியும் என்ற தன்னம்பிள்ளையைப் பெற்றனர் தமது அழற்றல்களைத் தாம் கண்டுகொண்டனர். அவர்கள் தொடர்ந்து இம்முயற்சியில் ஈடு பட்டுவுந்தால், சிறுவர் நாடகம், தான் வாழ வேண்டிய, வளரவேண்டிய இடத்தில் வளர்கிறது என திருப்தி கொள்ளமுடியும்.

இந்தவாறு நடத்தப்பட்ட தொடர் களைப் பயிற்சிகளின் பேராகப் பால நாடக ஏழுது குருக்கள் படைக்கப்பட்டன. அவ்வாறு, கலந்துரையாடப்பட்டு வருத்தக் கொள்ளப்பட்ட நாடகங்களில் ஒன்று ‘பஞ்சவர்ண நரியர்’ என்பதையும் நாம் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறோம்.

இது ‘நிறம் மாறிய நீ’ என்ற கதையின் நாடக வடிவம் தான். இது அந்தக் கதையின் ஒரு வடிவம் எனவே கொள்ளப்பட வேண்டும். இந்தக் கதையை எத்தனையோ வகைகளில் எழுதிக் கொள்ளலாம். இந்தக் கதையை மட்டுமல்ல, எந்தக் கதையையும் எத்தனை விதமாகவும் எழுதிக் கொள்ளலாம். இந்தவாறு, சிறுவருக்கான கதைகள் காலத்துக்குக் காலம் பலப்பல மாற்றங்களைப் பெற்றுக் கதையாகக் கூறப்படுவதையும் நாம் கண்டுப்படுவதையும் நாம் சிந்திகிறோம்.

கதைகளில் மாற்றங்கள் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதற்காக மாற்றங்களை நாம் செய்யக் கூடாது. பின்னாள் துக்க பல வேறுபட்ட தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்காகவே நாம் மாற்றங்களைச் செய்யவேண்டும்.

உடம் வன்முறைகள் மலிந்து போய்க் கிடக்கும் ஒரு சமூகத்துள் பிறந்து வராறும் பின்னையைப் பொறுத்தவரையில், வன்முறை என்பது வாழ்வில் ஒரு பகுதியாகிவிடும். வன்முறை மனோபாவும் பின்னையில் இயல்பாக குடிகொண்டுவிடும். எனவே, அத்தகைய தன்மைகளைக் கொண்ட கதைகளில் மாற்றங்களைச் செய்வது விரும்பத்தக்கது.

எக்களை பின்னைகள் இன்று பெருமானங்கு கூதாரமற்ற சூழலிலையே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். இங்கு நான் பொதிக்க சூழலை மட்டும் குறிப்பிடவில்லை. பூர்ச்சுழலையிட அக்குழல், மனசு சூழல் மிகவும் மாறுபடக் கூடிய நிலையில் உள்ளது. வளர்ந்தவர்கள், எல்லாத்துறைகளிலும், வகுத்தக்கு கொண்டிருக்கும் மனோபாவசு சூழல், குழந்தைகள் அருரோக்கியமான மனோபாவங்

களோடு வளர்வதற்கான சூழலாக இல்லை. இலக்கினை அடைவதற்கு எதையும் செய்யலாம் என்றெல்லாரு பாடத்தை நாம் எமது செயல்களின் மூலம், எமது சிறார்களுக்குப் பாடமாகப் புகட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். நாம் நெஞ்சுறிந்த பொய்க்களைச் சொல்வதற்கும் செய்வதற்கும் இன்று அஞ்சுவதாகவே இல்லை. இலக்கு மிக உயர்ந்து, உன்னத மானது, அது எப்படியேனும் அடையப்பட வேண்டியது என்றே நாம் சிந்திகிறோம். எத்தனையும் இன்னதுமான இலக்காக இருப்பினும், அதனை அடையும் மர்க்கம் பொய்கள் அற்றதாக, உண்மை நிரமியதாக இருக்க வேண்டும் என்பதே சிரியான மனோ

வருக்கான எமது கதைகள் பலவும் குன்றதனம், ஏமாற்றுதல், தந்திரம் புரிதல் என்பதையே சிறந்த பண்புகளாகக் காட்டி வந்துள்ளது என்று அவர் கூறினார். இன்றைய சூழலில், அவரது கூற்றில் பொதித் தான் உண்மையை நாம் சிந்திக்குப் பராப்பது அவசியமாகிறது எனவே நான் கருதுகிறேன். இந்த நிலையில் சிறுவர் மீது அக்கறை கொண்ட கல்வியியலாளர்களும், உள்ளியலாளர்களும், படைப்பாளர்களும், கலைஞர்களும், அழசியர்களும், பெற்றேர்களும், பெரியவர்களும் அடிக்கடி ஒன்று பின்றும், அதனை அடையும் மர்க்கம் பொய்க்கள் அற்றதாக, உண்மை நிரமியதாக இருக்க வேண்டும் என்பதே சிரியான மனோ

இன்றைய சிறுவர்களைப் பொறுத்த வரையில் ‘ஓய்வு நேரம்’ என்பதே அவர்களுக்குக் கிடைக்கப் பெறாத ஒன்றாக உள்ளது. நாம் சிறுவர்களாக இருந்த காலத்தில் மக்குக் கிடைத்த அந்த அனந்தமான ஓய்வு நேரத்தை, நாம் இன்று எமது பிர்ணைகளுக்கும் பேர்களுக்கும் பெற்றுக் கொடுக்க முயற்சிக்க வேண்டும். ‘ஓய்வு வேளை’ என்பதும் மனது இனிமைகளில் ஒன்று என நாம் பிரகடனப்படுத்த வேண்டும். மனித உரிமையில் மட்டுமல்லவாக சிறுவர் உரிமையிலும் இது சேர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

இந்த ஓய்வு நேரம் கிடைக்கப் பெற்றால் மட்டுமே அந்த ஓய்வு வேளையைப் பின்னைகள் எவ்வாறு பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும் என்பது பற்றிச் சிந்திப்பதில் பயனைதும் இருக்கும். அவ்வாறு இல்லையைல் எமது முனிமாயிவுகள் யாவும் கருங்கற்குவியல் கருக்காற்றிய பேருரையாகவே அமைந்துவரும். பின்னை சுயமாகத்துன் சுயத்தைக் கண்டிரிய உதவும் ஒன்றாகவே ஓய்வுவேளைகள் செயற்பாடுகள் அமையும். அந்த வேளையில் பின்னை தன் அண்ணன் தமிழ், அக்கை தங்கை, அம்மை அப்பன், பேரன் பேர்த்தி யோடும், அயல் சுற்றுத்தோடும், நண்பர்களோடும் தன் பொழுதை அழைந்தமாகக் களிக்கும். அடுதல், பாடுதல், கடிதலையாகுதல், கதைகேட்டல், களியம் செய்தல் என்ப பலதையும் செய்து, பின்னை தன்னைத்தான் கண்டு கொள்ளும்.

இந்தவாறு, மாலை வேளைகளை ஓய்வு வேளைகளாகக் களிக்கும் பின்னைக்குப் பாடசாலைக் கற்றல் என்பது விருப்பமான ஒன்றாக அமைந்துவிடும். எனவே, பின்னை கல்வியை விரும்புவதற்காக நாம் பின்னையை அடிப்பாடி விளையாட விருவோம். இந்த அடுதல், பாடல், விளையாட்டு, கதைசிலால்லல் என்பவற்றுக்குள் னோதான் சிறுவர் நாடகம் சிறுவர் அரங்கும் மறைந்தனர்.

“வளரும் பயிருக்கு முளையில் உதவும்” செயல்திறன் அரங்க இயக்கக் குழுவினரின் தயாரிப்பான இச்சிறவர் நாடகம் எமது பாடசாலைகளில் மேட்டையேற்றப்படுகிறது.

தமிழ்த்தினம், அங்கிலத்தினம் போல எமது பாடசாலைகளில் ‘சிறுவர் அரங்கமும்’ ஒரு தினமாக இன்று கொண்டாடப்படுகிறது. இது ஒரு முக்கியமான விடயம். ஏனெனில் இங்குதான் எமது ‘சிறுவர் அரங்கம்’ தொடர்பான சிந்தனைகளுக்கு ஒரு சிறிது இடம் கிடைக்கின்றது. இந் நிலையில், ‘பஞ்சவர்ண நரியார்’ எமது பாடசாலைகளுக்கு வருகை தருவது மேலும் மாணவர் களுக்கும், அதிரியர்களுக்கும் ஒரு ஊக்கமாக அமையும். ஏனெனில், தமிழ்த்தினம், அங்கில தினம் போல் ‘சிறுவர் அரங்கம்’ ஓர் வளமுடையதாக எமது பாடசாலைகளில் இன்னமும் இல்லை. ‘வேண்டத்தக்க’ அறிவாக அது இன்னமும் எம்மால் விளங்கப் படவில்லை. ஏன்? விரும்பப்படவில்லை என்றும் கூறலாம்.

‘இசையும் அசைவும்’ வென்று எத்தனையோ வருடமாகக் காறியை இன்னமும் அது மாணவர் எழுந்து நின்று பாரும் வாய்ப்பாடாகவே எமது வகுப்பைறுயில் நிகழ்கிறது. இன்றும் எமது பாடசாலைகளில் சிறுவர் அரங்கு கற்றல் கற்பித்தவுக்கு வேறான தாகவே உள்ளது. “படிக்கிற பீர்ணையைப் பழுதாக்கக் கூடாது.” என்பது இனில் ஒரு சில பெற்றோரின் அறியாலும் மட்டு மல்ல அது பிரச்சத் தெருமையிலில் எதிர்க்கன் என்றும் அதிர்க்கி வெறுவது உண்டு.

இந்நிலையில் இன்று மகிழ்ச்சிகரமான கற்றல் கற்பித்தவில் ‘சிறுவர் அரங்கம்’ எவ்வாறு முக்கிய இடம்பெறுகிறது என்ப தனை நாம் மனம் கொள்ளவேண்டும். அரங்கின் வளர்ச்சியில் ‘பங்குகளான் வேர் அரங்கு’ என்ற ஒன்று இன்று பேசப்படுகிறது. இந்தப் பங்கு கொள்வேர் அரங்கின் நதி மூலம் சிறுவர் அரங்காகக் கொள்ள ஸம் என எமது நாடக அதிரியர் குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் இங்கு குறிப்பிடுகின்றார். இங்கு மாணவரோ அல்லது அதிரியரோ தாம் பங்குபற்றம் விடயத்தில் போதிய விளக்கம் உடையவராக இருப்பது முக்கியமாகின்றது. இவ் வாறு இணைந்த பங்குபற்றுதல்

ஜிடாக பெறும் அறிவு வென்பதும் நமது கல்வியே அன்றி வேறால்ல. இங்கு கல்வி என்பது மேல் இருந்து தினிக்கப் படாத ஒன்று என்ஷையும் நாம் மனம் கொள்ளு தல் நன்று.

குழந்தை கருவிலேயே கற்கத் தொடங்குகின்றது என்பர். அதும்ய குழல் மனிதனை உருவாக்குகின்றது. எனில், ஜார், அயல், உறவு, கோயில், குளம், தேரட்டம், தொழில், விளையாட்டு என்ற ஒரு நெருக்கடி அற்ற உரிமை வாழில் ஓர் குழந்தை தானாகக் கற்பதும் உண்மையான கல்வியே அழியின் அது அரோக்கியமாக அமையும் சந்தர்ப்ப சுழுநிலைகள் இன்று இல்லை.

முன்பு எமது ஊர் தன்னழகு கெடாமல் இருந்தது. முன்பு ஊரில் எல்லோரும் நமக்கு அறிந்தவராக இருந்தனர். இன்று இந்த நிலைகள் இல்லை அச்சும் அதிகம். அசைதல் குறைவு. எல்லாம் TV முனையில், எமது தேர் விளையாட்டும், ஊவினை யாட்டும் கெரியாமல் போகின்றது. இந்நிலையில் ‘பஞ்சவர்ண நரியார்’ முக்கியமாகின்றார். பஞ்சதந்திரக் கதைகளில் ஒன்றே இந் நாடகத்தின் கதையும். அழியின், அக்கிரகதயை நகர்த்தகின்றபோது எம்மன்னுக்கே உருதான பண்புகள் இவ்வாறுகையில் சேர்வது ஏன்? எவ்வாறு? என்பதையும் நாம் தெரிந்திருத்தல் அவசியமாகின்றது. ‘கூடிவிளையாடு பாப்பா’ இல் தொடங்கி இற்றை வரையில் சிறுவர் அரங்கப் பாடல்களாக அதிரியர்களது பாடல்களே எமது வாயிலும் மனத் தலை உள்ளன. செயல்திறன் அரங்க இயக்கக் குழுவினரது முன்னைய சிறுவர் அரங்க செயற்பாடுகளிலும் இதனை அவதானித்திருக்கலாம். இன்றும் அது ஒரு பங்குகளாள்வோர் அரங்காக நமது பாடசாலைக்கு வருகின்றது.

முன்னமும் ‘கூடிவிளையாடு பாப்பா’வில் எம் மாணவர் பங்கு கொண்டு இன்புற்றதை நாம் இவ்வேணை நினைவிற் கொள்ள லாம். இத்தகு சுபுபுட்டினோடு எம் மண்ணின், மரபின் அம்சங்களான நாட்டர் பாடல்கள் கதைகள் இனிய சந்த ஒசைகள், அடைல் முறைகளை எம் மாணவர் எளிதில் பயில இயலும். இத்தகு அறிவு வென்பதும் அவசியமாகின்றது. உண்மையில் இவை எம் கல்வியாய் இங்கு இணைகின்றன.

- அரங்கக் குறிப்பு

மேலும், இன்று எமது அராம்பக் கல்வியில் விளையாட்டின் மூலம் கற்றல் எனும் ஓர் பண்பு கூறப்படுகிறது. இது எம்மண்ணில் முன்பு அதிகம் நிகழ்ந்தங்கள் எது. (அதையிலே சோலையிலே நாட்டர் பாடல்) இங்கு வரும் கீட்டிப்புள்ளும் பய்ப்ரமும் இன்று நாம் அறியாத பொருள் அபியின் அதியின் அளவுக்குள் என்ற எண்ணக்கரு அளவிறே மறைமுகக் கல்வியாக் எம் மண்ணில் இருந்துள்ளது. இந் நிலையில் எவை? எவை எமிதுபந்தை அறிந்து செல்வதற்கும் ‘அரங்கம்’ எமக்கு உதவும்.

இங்கு ‘பஞ்சவர்ண நியாரில்’ வரும் அடல் பாடல் விளையாட்டு எல்லாமே எமக்கே உரியன். இதில், எமக்காக எங்கிருந்தோ அறிமுகம் செய்யப்படுபவை எதவும் இல்லை. உதாரணம், வர்ண நியாரைக் காணச் செல்லும் ஏனைய மிருகங்களின் அணி வகுப்பில்

‘ஸெவ்ற் ரைற்....

இடம் வலம்.....

ஓலைக்காலை முன்னே வை..

சீலைக்காலைப் பின்னே வை...”

என வரும் சந்தர்ப்பங்கள் ஒரு வகையில் விளையாட்டாக அமைந்தாலும் இன்னோர் வகையில் எமது மண்ணின் கல்வி தொழில் முறைகள் எவ்வாறு மாற்றம் அடை

ந் து
வ ந்
து ஸ
ன ன
ஏ ன
ப த
அறியவும்
இது ஏற்ற
ஓர் உதா
ரணமாகவும்
அமைகின்றது.
இன் ன மும் ,
இங்கு சிறுவர்
களாக வளர்ந்
தோர்கள் பங்கு கொள்வதும் கவனத்திற்குரியது.
இன்மும் சிறுவரை உள்ளக்காள்ளாது. சிறியேயாரையும் பெரியேயாரகச் சித்திரிக்கும் எமது சூழலின், வளர்ந்தோர்கள் சிறுவர்களாக மகிழ்ந்துபாடியாரும் காட்சியை எம்மவர் நிச்சயம் அறிய வேண்டும். தமிழைப் பெறதாகக் கருதாத தன்மையும், தானும் மகிழ்ந்து மற்றவரையும் மகிழ்வைக்கும் சிந்ததயும் சிறுவர் அரங்கில் நாம் கற்கும் பாடங்கள்.

இன்று, அசிரியர் வெற்றித்தல் அராம்பக் கல்வியே அதிகமாக உள்ளது. இவ்வெற்றித்தலை ஏனைய பாட அசிரியர்களோ நிரப்பிக்கின்றனரோ அங்கு சிறுவர் உள்ளலத்தோடு ஒன்றித்து கற்பித்தல் இல்லாமல் போகின்றது. இடையில், வழங்கும் பயிற்சிகள் கூட இவ்வாறே அமைகின்றது. இந்நிலையில், சிறுவர் அரங்கு என்பது தனியே ஓர் சிறுவர் நாடகம் தயாரிப்பது மட்டுமல்ல. அது ஒரு சமூக உறவுச் சாதனம் என்பதையும் உள்ளக்காள்ள இவ்வாற்றுகை நமக்கு உதவும்.

இங்கு, இவ்வாற்றுகையில் தனித்த போதனைகள் (ரமாற்றுக் கூடாது) எது வும் இல்லை. அதற்கான தேவையும் இல்லை. மேலும், அது சிறுவருக்கான விடயமும் அல்ல. அபியின் தீதைக் கூட விளங்காது, இன்னும் புத்திமதி சொல்லும் வெற்றுக் கருத்துக் கோவைகளையே சிறுவர் நாடகமாகச் சொல்லும்போதேயே இன்னும் எம்மை விட்டு நீங்கவில்லை. ‘முடிவு என்ன சொல்லும்போதே இன்னும் எம் நாடுவர்கள் கேட்கின்றார்கள்.’ “அரங்கு சொல்வது அல்ல செய்வது என்பதை வளர்க்கவும் தீதை நடக்கங்கள் எமக்கு உதவும். இங்கு சிறுவர்களின் மனமகிழ்ச்சி அவர்களின் பங்குகொள்ளுதல் என்பதே முக்கியமாகும்.

இதனாடு இவர்கள், தமக்குத் தேவையானதை கற்றுக் கொள்கின்றார்கள். இது ஒரு நேரகூசிக்குள் அவதிப்பட்டுத் தீணிக்கும் விடயம் அல்ல. சீர்த்திருத்தம் என்ற சிந்தனை சூழலுக்கு அமைய மாறுபடும் கல்வியும் இதற்கு விடதிலக்கல்ல. இன்று எம் மாணவர் மனதிலை பல்வேறு நிலையில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு இதற்குவே இதுதான் விடை என்றில்லை, இன்னும் நாம் கண்ட நியும் தேவை உள்ளது. இதற்கும் எம் ‘சிறுவர் அரங்கம்’ துணை செய்யும். முக்கிய மாகவ இன்று நாம் எல்லோரும் எதிர்க்கும் கல்வியில் எம் அரங்கின் செயற் பாடாகவே அமையும்படி ‘வளரும் பயிருக்க முனையில் உதவுதல்’ என்பது, அதனை வேறோடு வைத்திருந்து விளாவு காநும் முயற்சியாகவே அமையும். இன்னும் ‘வளரும் முன் கட்பதும்’ இவ்வரங்கின் முயற்சியாகும்.

இனி, எம் பாடசாலையில் மேடையேற்றப்பட்ட ‘பஞ்சவர்ண நியார்’ பற்றி இன் ஜொரு செய்தியும் முக்கியமாகும். அதுவது, இந்நாடக எழுத்தாருவில் நாடகம்

திரு.நா.சிவசிதம்பரம்

அசிரியர்,கோண்டாவில் இந்துக் கல்லூரி.

நிகழ்க்கும் இடம், பாடசாலையின் வளாநிலை (இடம், பொருள்) க்கு அமைய முற்றும், மரநிழல் என எந்தவிராம வெளியிலும் அறநிறைக்கை செய்யலாம் என்ற ஒரு கருத்துக் கூறப்படுகிறது. அபியினும் இங்கு இவ்வாற்றுகை பட்சசட்ட மேடையிலேயே நிகழ்த்தப்படுகிறது. அபியின், ‘நாடகம் நல்லாயிருக்கு எண்டாலும் எங்களால் உய்பிடி செய்ய ஏவுலே’ என்றவாறும் எம்பாடாசாலை நிலைமைகள் உண்டு என்பதையும் நாம் மறந்தல் இயலாது. மேலும், இவ்வாற்றுகையின் அராம்பத்தில் வீட்டிற்கு வர்னம் புக்கின்றவேனை மறைவரும் கோலம்’ மனக் காட்சியாகப் பதியவில்லை. மறைக்கு ஒகுங்க இடம் தேரும் நிரியின் வருகையே மாணவர்க்கு அராம்பமாகத் தெரிகின்றது.

மேலும், மிருகங்களின் அணிநடைக் காட்சியில் “சரி சரி ஒடிப்போய் ஓலையும் சீலையும் எடுத்து வாங்கோ”, “யானையாருக்கு அராம் கட்டிலிடுங்கோ” என வரும் உரையாடலுக்கூறு அக் காட்சி, உண்மைப் பொருள்கள் இன்றி ஊழத்தில் நிகழ்வதும் சிறுவர்க்கு பொருந்துமா என்று சிந்திக்க வேண்டி உள்ளது.

மேலும், நரியார் புகுத்தில் அடிப்பாடும் இடங்கள் இரண்டிலும் (தக்கித்தகணை கொடுக்கி கிடக்க டை தந்தக் கத்திக கத்திக தாம்..) பாடல் ஒக்க கருத்தைக் கொண்டு இருப்பிலும் “தந்தத்தக்கிரது..” நடையின் காட்சி மாணவர்க்கு மனப்பதிவாகவுள்ளது. மேலும், நீரில் வீழ்ந்து “சாயம் கழண்ட” பின்னும் நரியின் வால் பஞ்சவர்ணமாகவே இருந்ததையும் (இது பெருந் தவற அல்ல) சிலர் அது ஏன்? அப்படி...? எனக் கேட்கின்றனர். அப்பினும் இவ் அறநிறைக்கை மனம் கொள்ளும் சிறுவர்களைப் பொறுத்த வரை இதுவே அவர்கள் காட்சியாகக் கற்கும் ஒரு சந்திப்பும் என்பதை வைரும் மறந்தல் இயலாது.

இவ்வேனை, இவ் அறநிறைகையின் முன்னரும், அதன் பின்னரும்.. அனைத்தாருகளை அரங்கின் பொழுதாகவே (தேடல்) எம் பாடசாலைகள் அப்பதும் செய்ய மாயின் அது எம்மாணவர்க்கு மிக்கப் பயனுடையதாக அமையும்.

வளப்பற்றாக்குறையும் கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரமின்மையும் எனக்கான சவால்கள்

- பேராசிரியர் சி.மெளனகுரு

கிழக்குப்பல்கலைக்கழக நண்ணூலில் கலைத்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் சி.மெளனகுரு அவர்களே, நீங்கள் ஈழத்துமிழ் நாடக உலகில் நன்கு அறியப்பட்ட ஒருவர். கூத்துரங்கில் அறிமுகமாகி பல் வேறு வகையான நாடக வடிவங்களின் பரிசு சயங்களைப் பெற்று ஒரு முத்து நாடகவியலாளராக இருக்கிறீர்கள். உங்களை நாடகத் துறையில் ஈடுபட வைத்தது எது?

தேவோன்: கூத்துரங்கும் சர்பாக உங்களைச் சந்திப்பதீல் மதிழ்ச்சி பேராசிரியர் சி.மெளனகுரு அவர்களே, நீங்கள் ஈழத்துமிழ் நாடக உலகில் நன்கு அறியப்பட்ட ஒருவர். கூத்துரங்கில் அறிமுகமாகி பல் வேறு வகையான நாடக வடிவங்களின் பரிசு சயங்களைப் பெற்று ஒரு முத்து நாடகவியலாளராக இருக்கிறீர்கள். உங்களை நாடகத் துறையில் ஈடுபட வைத்தது எது?

தேவோன்: சாதாரணமாக நாடகம் நடிப்பதன் மூலம் பிறர் பாராட்டுக்களையும் புகழையும் பெற விரும்பும் நிலைதான் என்னை நாடகத் துறையில் ஈடுபட வைத்தது. 1948ம் ஆண்டு எனது கிராமப் பாடசாலை நாடகம் ஒன்றில் நான் நடித்த போது எனக்கு மாணவர்கள் அரசியர்களிடமிருந்து கிடைத்த அங்கீராம், மதிப்பு, அன்பு, புகழ் என்பனவே அந்தப் பாடசாலை என்னை ஈடுபட வைத்திருக்க வேண்டும் என்று இப்போது நினைக்கிறேன்.

கேள்வி:- உங்கள் நாடகம் பேசும் விடயங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன.

தேவோன்: சமூகத்தில் காணப்படும் சமூக அநீதி, சமமின்மை, அடக்குமுறை என்பனவை எல்லாக் கலைஞர்களையும் போல் என்னையும் பாதித்துவர்களுது. இவ்வகையில் அடக்கு முறைக்கு எதிரான விடயங்களையும், நெருக்கடி நிலையில் மனது உணர்வுகளையும், உறவுகளையும் என் நாடகங்கள் பேசுகின்றன என்று நினைக்கிறேன்.

கேள்வி:- கூத்துரங்கிலும், நவீன் அரங்கிலும் செயற்படும் போது நீங்கள் கூத்துவைகள் எவ்வு? உங்களுக்குச் சோதனையாக, சவாலாக இருந்துவைகள் எவ்வு?

தேவோன்: கூத்துரங்கு, நவீன் அரங்கு என் அரங்கச் செயற்பாட்டை நீங்கள் பிரித்துக் காட்டுகிறீர்கள். எனக்கு அப்படி ஒரு பிரிவு தெரிவித்தலை. அரங்கு என்பது அரங்குதான். எல்லா அரங்குகளும் சிற்சில வேறு பாடுகளுடன் அடிப்படை அரங்கப் பண்புகளைப் பெற்றிருக்கும். மனிதரை மனிதர்க்குக் காட்டுவது, அல்லது உணர்த்துவது அரங்கு.

சாதனை என்று கூறுமாலில்குத் தழைவில்லை. ஆயினும், நான் படைத்த நாடகங்களுள் தாங்கள் கூறிய தற்குத்தக கூத்துரங்கில் ‘இராவணேசனை

யும்’(2000, 2003) நவீன் அரங்கில் அப்து நாடகசாயலில் அமைந்த ‘அபசுரத்தையும்’ (1981) குறிப்பிடுவேன்.

எனது பெரும்பாலான நாடகங்கள் பரிசோதனை நாடகங்கள். எல்லாப்பாணி களையும் அழகுறக் கலந்து புதிய புதிய வடிவங்களைத் தோற்றுவிக்க முயலுவேன். இவ்வகையில் சுக்தி பிறக்குது (1986) ஒரு புது முயற்சி. பெண் விடுதலை கருத்தினை பரதம், தென்மோடி, வடமோடி, கொட்டகைக்குத்து, காத்து வராயன் பாணி, வெளிளக்கற்பாணி என்பவற்றைக்கலந்து உருவாக்க எடுத்த முயற்சி அது. அதுபற்றி சோபத்மநாதன் அழகாக ஒரு விமர்சனம் அன்று யாத்திராணத்தில் வந்த முரலைப் பத்திரிகையில் ஏழுதியிருந்தது நூபகம்.

எதிரிகான்ட சோதனைகளையும் சவால்களையும் கேட்டிருந்தீர்கள். என் நாடகங்களின் காலிகள் இசையும், நடனமும், எனக்கு தீரன் வாய்ந்த பாடக்களும் இசை வல்லாளர்களும் அடிடல் வல்லாளர்களும் கிடைக்கவில்லை. ஒருவர் இருந்தாலும் அதிக பணம் கேட்பர். ஏதோ இருக்கின்ற மன்னை வைத்துக் கொண்டுதான் உருவமிசுய்ய வேண்டியிருந்தது. எனவே, நினைத்தனவு உச்சங்களைத் தொடரமுடியவில்லை. அது ஒரு சோதனை.

ஆத்து தமிழர் பிரச்சனையின் பல பரிமாணங்களைப் பல வடிவங்களிற் செய்யப்பிரும் அவை இருந்தும் முடியவில்லை. பிழையாக அவை இல்லாத நடிகள் எவ்வாறு அழற்மான பாத்திரங்களை உருவாக்க முடியும்? இதனால் குணாதிசய மோதல் உள்ள சிறந்த நாடகங்களைத் தயாரிக்கத் தயக்கமாக இருந்தது. இது ஒரு சவால். நினைத்துபடி தமது அபிப்பிராயங்களைக் கருத்துக்களைக் கூறமுடியாத சமூக, அரசியல் கூழல். இது ஒரு சவால்.

சமூகது தமிழர் பிரச்சனையின் பல பரிமாணங்களைப் பல வடிவங்களிற் செய்யப்பிரும் அவை இருந்தும் முடியவில்லை. பிழையாக வியாக்கியானங்கள் அவற்றிற்கு தரப்பட்டிருக்கும். எல்லாவற்றையும் கூடியவை தமக்கேற்ப பிழையாக வியாக்கியானிப்பதையே பண் பாகக் கொண்டது நமது சமூகம். இதனால், பல செயற் பாடுகளை மனதிற்குள்ளேயே அடக்கிக் கொண்டேன். சுருங்கச் சொன்னால் வளப்பற்றாக்குறையும் சுருத்து வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரமின்மையும் என்னை நோக்கிய சோதனைகள் சவால்கள் என்பேன்.

கேள்வி:- நீங்கள் மிக நீண்ட காலம் தொடர்ச்சியாக நாடகத்துறையில் ஈடுபட்டு வருகிறீர்கள். இவ்வாறு தொடர்ச்சியாகச் செயற்பட இருக்கவித்துவைகள் எவ்வு?

பதில்:- ஓம். நீங்கள் சொன்னபடி 1948 இலிருந்து 2003 டசம்பர் வரை ஏற்றதாழ 55 வருடங்கள் நான் தொடர்ச்சியாக நாடகத்திற்கில் ஈடுபட்டு வருகிறேன். நாடகத்தில் நான் கொண்ட ஈடுபாடும் அதன் மூலம் நான் பெற்ற உறவுகளும் உலக அறைவழும்தான் என்னை தொடர்ச்சியாக ஈடுபட வைக்கின்றன.

50களில் இடைநிலைக்கல்வி பயில கிராமத் திலிருந்து 12 மைல் தொலைவில் உள்ள விழுதுவசதி பெற்ற வந்தாறு மூல்லை மத்திய கல்லூரிக்கு வந்த பின்னர் எனது 19வது வயது வரை அங்கு கல்வி கற்பித்த ஓளவு நாடகம் தெரிந்த யாற்ப பாணத்தைச் சேர்ந்த அல்வின் தேவச காயம், கொக்குவில் இரத்தினம் மாஸ்டர், மட்டக்கானப்பு கணோசன் மாஸ்டர் ஆகி யோருடன் எமது அதிபராக இருந்த யாற்ப பாணத்தைச் சேர்ந்த பி.பி.சுவரிமுத்து M.A அவர்கள், இவர்கள் ஊக்குவிசைகள். இக் கூத்துத்தான் 1959இல் பேராதனைக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டது.

60களில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தில் கல்வி பயின்ற போது எனது 24வது வயது வரை பேராசிரியர்களான வித்தி யானந்தன், சிவத்தமிழி, கைலாசபதி, சரத் சந்திரா போன்றவர்கள் ஊக்குக்கத்திகள். இக் காலகட்டத்திலேதான் கூத்தின் விரியத்தையும் கூத்தை நவீன உலகுக்கு எப்படி அளிக்க வேண்டுமென்பதையும் கற்றுக்கிகாண்டேன்.

70களின் நடுப்பகுதியில் கொழும்புக்குப் பாடவிதான சபையிற் பணியாற்றச் சென்ற பின் கொழும்பு நண்பர்களான நா.சந்தர லிங்கம், அதாசிசீயல், இ.சிவனாந்தன், இ.முரு கையன், சுறையும் ஹமிட் அதுக்கோ ஸின் தொடர்பும் நவீன நாடகப் பரிச்சயமும் கிட்டுகிறது.

நிறையச் சிங்கள நவீன அடுக்கில் நாடகங்களைப் பரங்க, அவை பற்றிப் படிக்க, பயிற்சிப் பட்டறை களிற் கலந்துகின்றன வயப்பு ஏற்படுகிறது. இவ்வகையில், எனது 33வது வயதுவரை அவர்களே ஊக்கு சக்தி.

70களின் பிற்பகுதியில் 1976இல் யாற்ப பாணம் செல்கிறேன். அங்கு 1992 வரை இருக்கிறேன். எனது 50 வயது வரை முறையே யாற்ப்பாணத்தில் ஓஸ்மானியாக் கல்லூரி, பலாலி அதிரியர் பயிற்சிக் கலை சாலை, யாற்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் என்பவற்றில் பணியாற்றுகின்றேன்? அங்கு அவைக்காற்றுக் கழகத்தை இருவாக்கிய வர்களில் நானும் ஒருவன். (அதிமாணிடன், தலைவர் என்பன அதற்காக நான் தயாரித்த நாடகங்கள்)

இங்கு நீர்மலா, நித்தியானந்தன், பாலேந் திரா, ஏ.ஜே.கனகிரட்டண தொடர்ச்சி கிடைக்கிறது. பின்னர், நாடக அரங்க கல்லூரியின் தொடர்பு கிடைக்கிறது. குழந்தை ம.சண் முகலிங்கம் என்ற அற்புதமான உறவு இதன் மூலம் வாய்க்கிறது. அரசையா,

ஜெனம், ருத்திரேஸ் வரன், சிதம்பரநாதன், சுந்தரலிங்கம், பேரமினஸ், கண்ணன் என அது விரிகிறது. யாற்ப்பாணத்தில் நான் வாழ்ந்த காலங்களில் பாடசாலை நாடக கங்களிலும் ஈடுபட்டேன். சண்டிக்குளி மகளிர் கல்லூரி, சென்ஜோன்ஸ் கல்லூரி, யாற்பாணம் இந்துமகளிர் கல்லூரி, பெடான் பொஸ்கோ, உடுவில் மகளிர் கல்லூரி அங்கியவற்றின் அதிபர்கள் பிரதான ஊக்கு சக்திகள்.

கேள்வி:- நீங்கள் ஒரு கூத்தாய் வாளன் என்ற வகையில் மட்டக் களப்புக் கூத்தின் இன்றைய நிலை பற்றிக் கூறுங்கள்?

பதில்:- நான் மட்டக்களப்பில் கூத்துக் கலையினை 70களில் பிற்பகுதியில் கன அழய்வு செய்து அன்றைய நிலையில் என் அபிப்பிராயங்களைக் கூறியிருந்தேன். 20 வருடங்களுக்குப் பின்னர் நிலைமைகள் மாறி இருக்கின்றன. 1977இல் அடித்த பெரும் புயல்ளால் கூத்து அஹவணங்கள் (படங்கள், உடுப்புக்கள், அணிகள்) பல அழிந்துவிட்டன. 1980 கணக்குப் பிறகு ஏற்பட்ட பேரினவாத அடக்கு முறையினால் மட்டக்களப்புக் கிராமங்களில் கலை வெளிப்பாடுகள் தேங்கிவிட்டன. அல்லது மக்களும் கலைஞர்களும் இடம் பெயர்ந்து விட்டனர். அத்தோடு, 20 வருட சமூக பொருளாதார தொழில் நுட்ப மாற்றங்கள் மட்டக்களப்பு மக்களின் சிந்தனைகளைப் பெறிகும் மாற்றி யுள்ளன. இந்திலையில் கூத்தின் இன்றைய நிலையினைப் பின்வருமாறு கூற முடியும்.

இன்று, கிராமங்களில் தாம் முன்னர் பார்த்த கேட்ட அவைவங்களை வைத்துக் கூத்துப் பழக்கும் அண்ணாவிமாரும் கூத்தாரும் கலைஞர்களும் ஒரு வகை நான் என் சிறு வயதில் (55வருடங்களும் முன்னர்) பார்த்த காலத்திலிருந்து இவை அதிகம் வேறுபட்டனவையாக எனக்குத் தெரிகின்றன. ஒரு வகையில் இவை எனக்கு சீர்திவாகத் தெரிகின்றன. சீர்திவு என்று எப்படி நாம் கூறுவது? இன்றைய பின்னவீண்டுதுவு சிந்தனைப் போக்கு எது நிகழ்க்கிறதோ அதைத்தானே பெரிதாக எடுக்கிறது. இரண்டு, வித்தியானந்தன் பாணியில் படச்சட்ட மேடையில் கூத்தைச் சுருக்கி மேடையிலும் பாடசாலைக் கூத்துக்களும் அதைப் பழக்கும் நாகரிகத் திற்கு இயைந்து கொடுக்கும் அண்ணாவிமாரும் (?) அவர்தம் கூத்துக்களும். மூன்று, கீழ்க்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1992இல் கலைப்பீடும் அரூப்பிக்கப்பட்ட பின் கூத்தினை ஒரு வரண்முறை பாட நெரியாக்க முயலும் பல்கலைக்கழகக் கூத்துரிந்துகள். இவர்களை நான் நான்காகப் பிரிப்பேன்.

1. கூத்தின் பழைய வடிவினை மீறுவதாக கும் செய்ய விரும்புவோர்.

2. கூத்தினை ஒரு சமூக அரங்காக்கி

அதன் மூலம் சமூக விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த முடினவோர்.

3. கூத்தினை அடிப்படையாக வைத்து கூறுங்கள்?

பேரா. மெளன்குரு

புதிய கலை வடிவங்களை அறிக்க முன்ன வேரர்.

4. இவை அனைத்தையும் மேற்கொள்வேர்.

இந்தான்கு பிரிவினாரும் அறிமுறையிலும் செயல்முறையிலும் பல்கலைக்கழகத்தில் பணிப்பிற்கு கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கேள்வி:- உங்கள் இராவணேசன் கூத்துப் பற்றி அறிந்திருக்கிறோம். இக் கூத்தை ஏன் இந்த வகையான வடிவில் படச்சட்ட மேடையில் மேடையில் மேடையேற்றின்கோர்கள்?

பதில்:- இராவணேசன் ஒரு பாரம்பரிய கூத்து அல்ல. கூத்தின் பிரதான கூறுகளை உள்வாங்கிப் புதிதாகச் செய்யப் பட்ட ஒரு மேடைவடிவம். எனது அபிப்பிராயத்தின்படி மட்டக்களப்புக் கூத்தில் பாத்திரக்குண்மாச் வளர்ச்சி இல்லை. அது ஒரு விவரணை அரங்கு (Narrative Theatre) அணால் இராவணேசனில் இராவணை ஒரு தன்பியல் நாயகனாக்க முயற்சி எடுத்தோம். அவன் துயிரிலும் வீழ்ச்சியிலும் பங்கு கொள்ளும் குணாதி சயங்களாக ஏனைய பாத்திரங்கள். இவ்வண்ணம் குணாதிசய வளர்ச்சி இல்லை. அதைப் பழக்கும் நாகரிகத் திற்கு இயைந்து கொடுக்கும் அண்ணாவிமாரும் (?) அவர்தம் கூத்துக்களும். மூன்று, கீழ்க்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1992இல் கலைப்பீடும் அரூப்பிக்கப்பட்ட பின் கூத்தினை ஒரு வரண்முறை பாட நெரியாக்க முயலும் பல்கலைக்கழகக் கூத்துரிந்துகள். இவர்களை நான் நான்காகப் பிரிப்பேன்.

இவ்வண்ணம் குணாதிசய வளர்ச்சி என்று வந்தும் அதற்குள் நடிப்பும் முகபாவழும் வித்தியாசமன் உடல் மொழிகளும் வந்து விடுகின்றன.

காட்சிகளைப் புலப்படுத்த காண்பியங்கள் தேவைப்படுகின்றன.

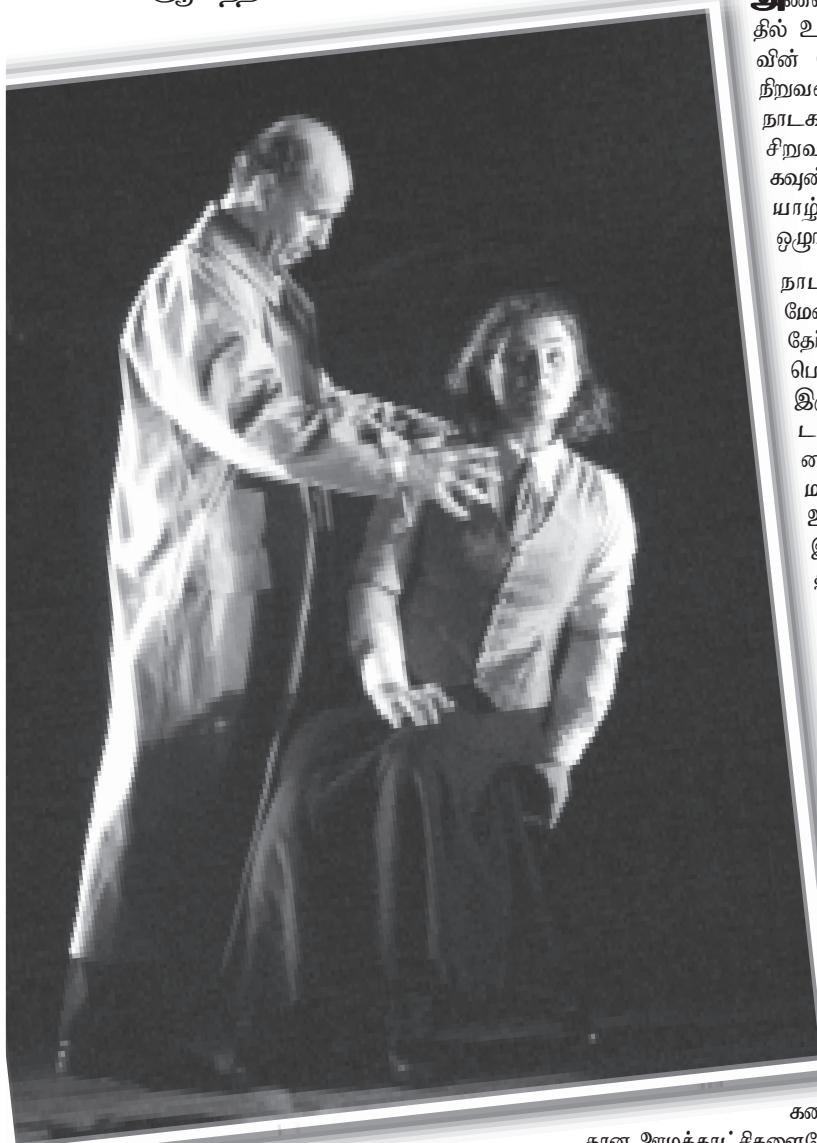
போரை நிகழ்த்திக்காட்ட கூத்து முறைகளுடன் வேறு சிலையும் தேவைப்படுகின்றன. பாத்திரங்களின் குணாதிசயங்க

பார்த்தவரின் மனப்பிரமையில் கிருந்து.....

பேராசை

G R E E D

- ஆண்ட்

ஆண்மையில், (25 ஏப்ரல் 2004) யாழ்ப்பாணத் தீவில் உள்ள நாவலர் மண்டபத்தில் பிரித்தானியா விள் கோல்ட் என்சோம்பிஸ் (Cold ensemble) நிறுவனத்தினரின் கிரீட் (பேராசை) எனும் ஊம் நாடகம் (Mime Play) மேடையேற்றப்பட்டது. சிறவர் பாதுகாப்பு நிறுவனம், பிரிட்டிஷ் கவுனிஸ் போன்ற நிறுவனங்கள் இந்நாடகத்தை யாழ்ப் பாணத்தில் மேடையேற்றுவதற்கான ஒழுங்கு கணா மேற்கொண்டிருந்தன.

நாடகத்தில் இரண்டு நடிகர்கள் மட்டும் மேடையை ஆக்கிரமித்து நின்றார்கள். மிகத் தேர்ச்சி பெற்ற நடிகர்கள் இருவர் ஒரு சில பொருட்களுடன் மேடையில் நடத்தார்கள். இருப்பினும், பல பொருட்களைக் கையாண்டார்கள் - பல பொருட்களுடன் ஊடாடி னார்கள். ஊம் அசைவுகளை மிக மிக நடப்ப மாகவும் இலாவுகமாகவும் நிகழ்த்தினார்கள். ஊம் அசைவுகள் மேடை எங்கும் பொருட்கள் இருக்கும் பிரமையை பார்வையாளர்களுக்கு தந்து நின்றன.

கணனியில் கட்டுப்படுத்தப்படும் ஓளி அமைப்பு. நாவலர் மண்டபத்தின் மேடைத் தரைப் பக்கச் சுவர்கள், யண்ணல்கள் அணைத் தும் கறப்படுத் துணிகளினாலும் பேப்பர்கள் னாலும் அடைக்கப்பட்டிருந்தன. 30ந்தும் மேற்பட்ட ஓளி முதல்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. பொட்டிடாயின் பயணையும், தாக்கத்தையும் தெளிவாகக் கண்டுகொள்ள முடிந்தது. மிக நேர்த்தி யான முன்னாயத்தங்களுடன் நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டிருந்தது. மிக நடப்ப மான நேரக்கட்டுப்பாட்டுடன் நாடகம் நகர்ந்தது. கணனி மயப்படுத்தப்பட்ட ஓளி அமைப்புக்கும் பிறாலைக்ரரின் தெறிப்புக்கும் ஏற்ப நடிகர்கள் இருவரும் பழ்பரமாகச் சுழன்றார்கள்.

கதையியான்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட தான ஊமக்காட்சிகளையே கிரீட் நாடகம் கொண்டிருந்தது. நாடகத் திற்கான இசை ஒரு ஓர்கள் வாத்தியத்தின் மூலம் நாடகத்தின் இயங்கு நிலைக்கு ஏற்ப நேரடியாக (Live music) வழங்கப்பட்டது. (இவ்வாறான அற்றவைகளுக்கு ஓளிப்பதிவு செய்யப்பட்ட இசையே பயன்படுத்தப்படுவது வழை) வாங்கத்தக்கள் அற்ற இந்நாடத்திற்கு இசை மிக அவசியமாக இருந்தது. அசைவுக்கான ஆக்க நிலையையும் மனதிலையையும் இசை வழங்கியிருந்தது.

திற்கான இசை ஒரு ஓர்கள் வாத்தியத்தின் மூலம் நாடகத்தின் இயங்கு நிலைக்கு ஏற்ப நேரடியாக (Live music) வழங்கப்பட்டது. (இவ்வாறான அற்றவைகளுக்கு ஓளிப்பதிவு செய்யப்பட்ட இசையே பயன்படுத்தப்படுவது வழை) வாங்கத்தக்கள் அற்ற இந்நாடத்திற்கு இசை மிக அவசியமாக இருந்தது. அசைவுக்கான ஆக்க நிலையையும் மனதிலையையும் இசை வழங்கியிருந்தது.

நாடகத்தினைப் பர்ப்பவர்களின் விளக்கத்திற்காக பிறாலைக்ரர் மூலம் தமிழில் விபரிப்புக்கள் நடைபெற்றன. காட்சிகளின் தொடர்ச்சிக்காகவும் செயல்களின் விளக்கத்திற்காகவும் எதிர்வு கூறவுக்காகவும் சூழ்நிலை களை விபரிப்பதற்காகவும் பாத்திரங்களின் வரலாறு சொல்வதற்காகவும் பிறாலைக்ரரின் தமிழ் வரிகள் காட்சியாகின. இது அந்தியமன குழுமில் நடைபெறும் ஒரு கதையைப் பார்ப்பவர்களுக்கு அவசியமானதாக தெரிந்தாலும், சில கேள்விகளையும் எழுப்பின. ஊம் அற்றவைக் முழுமையாகத் தன் கதையைச் சொல்வதற்கு/ புரியவைப்பதற்கு வாங்கத்தக்களின் இடத்திற்கு வேற்றான்றை எதிராக்கின்றதா? நாடகத்தின் சம்பவங்களை பொருத்துவதற்கு பிறாலைக்ரர் மூலமான 'தொகுப்பு' அவசியமாகின்றதா? வசனங்களை நடிகர்களின் ஊம் நடிப்பிற்கு இடையில் காட்சியாக காட்டுவதற்கான அவசியம் இருப்பதாயின் வருக்கதை கணாயே பயன்படுத்தி இருக்கலாமே? இருப்பினும், இவை தனித்து நின்ற உணர்வுகளை அறுக்க வில்லை என்னாம்.

பேராசை' ஒரு பல்வைத்தியரையும் அவரது இளம் மனைவியை யும் கூற்றி நகர்கிறது. பணத்தின் மூலமாகக் கிடைக்கின்ற பெரும் மதிமையும் அழிவையும் இரண்டு பாக்டீரங்களுடாக நெறியாளர் சித்திரிக் குழல்கிறார். விஞ்ஞானத்தின் வேகம், பாரிய உற்பத்தி யின் விளைவான் செல்வம் ஜோராப்பிய நகரங்களை அச்சுறுத்துவதை நாடகம் தலைக்குமாக்குகிறது. (இவை இன்று எமது நாடு களையும் அச்சுறுத்துகின்றன அல்லது நசுக்கி ஆட்சி செய்கின்றன)

"பேராசை நன்றிரவில் கூச்சல்போரும் மரணப் பறவையின் சுதந்ததைப் போல் உங்களுக்கு இருக்கிறதா?"

என்ற கேள்வியுடன் நாடகம் அறும்பமாகிறது. இரண்டு கதிரைகள் மேடையில் காணப்படுகின்றன. இக்கதிரைகள் இருக்கையாக, பல்வைத்தியரின் நோயாளிகளுக்கு பஸ்லுப்பிழுங்கும் நாற்காலி யாக, படுக்கையாக என்று பலவற்றிற்குப் பயன்படுகின்றது.

நாடகத்தின் கரு பல்தேசிய கம்பனிகளின் பேராசையை விலாவாரி யாக ஒரு குழுப்பத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பேசுகிறது. மனிதனது பல்லின் பாதுகாப்பிற்குத் தறிசெயலாக கழிவுகளில் இருந்து கலவை மதுபானம் தயாரிக்க முற்படும்போது (மெதேல் எவ்வாயு, மில்க் ஓவ் மெக்னிஸியா சிரிதாவு கற்புரத்தையலம், கரியக்காடின் உப்பு ஒரு தேக்கண்டி போன்றவற்றில் இருந்து) பெடன்ட் - ஓ - கைதன் என்ற பற்பாதுகாப்பிற்கான ஒன்றைத் தயாரித்துள்ளார்கள். அதனைப் பற்களுக்கு அழிவில்லை என்ற விளம் பரத்துடன் விர்ப்பனை செய்கிறார்கள். பெரும் செல்வம் குவிகிறது. புதிய பொறுப்புகள் வாய்ப்புகள் கிடைக்கின்றன. பேராசை ஆட்கொள்கிறது. இந்தப் பேராசை மீது அங்காங்கே நாடக அங்குக் கர்த்தாவின் விமர்சனமும் முன்வைக்கப்படுகிறது.

"எமது பாரிய நிறுவனங்களின் பேராசைதானே எமது நாட்டை யுத்தக்கிற்கு இட்டிருச் செல்கிறது. இந்த யுத்தக்கில் உத்தம புத்திர்கள் மரணமடைய வேண்டி இருக்கும் - செல்வந்தர்களின் பொருளாதார நண்மைக்காகவே அல்லது வேறு எந்த கெளரவுமான இலட்சியத்திற்காக அவர்கள் சாகப்போற்றார்கள்?"

பாரிய பொருளாதார இலாயத்திற்காக போர்களை அறும்பித்து நடத்துகின்ற போது எவ்வாறு நியாயப்படுத்தப்படுகிறது. அதில், பொதிந்து கிடக்கும் உணர்ச்சித் தரண்டல் குறிப்பாக மகந்தையும் இனத்தையும் மேலாண்மை நிலையில் வைத்து இலாபம் ஈட்டும் நிலமைகள் பற்றியும் நாடகம் பேசுகின்றது.

"ஜோராப்பாவெங்கும் சமாதானத்தை தேசிக்கும் இணைஞர்கள், இறைவனையும் நாகரிகத்தையும் மற்றும் கிடைப்புதற்கிய கணிபிபாருட்கள் வளங்களையும், பாதுகாப்புதற்காக தங்கள் உயிரையே தியாகம் செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்கள்."

இது பிரதம மந்திரியின் உரை. இதற்காக யுத்தம் புதிய நாடகத்தின் கதாநாயகன் செல்கிறான். அங்கு, அவன் கொலை செய்யப் பழக்கிகளாகிறான். யுத்தக்கின் பின் வீர் திரும்பிய வன் குஞ்சும்பத்துடன் உறவாட முடியாதவனாக உள்ளான்.

பொருளாதாரப் பேராசை மனி தக் குணங்களை சிதைப் பதை மிக இலாவகமாக நாடகம் சுட்டிச் செல்கிறது. தேவைக் கேஷப் பல்வைத்தியா, இராணுவ வீரர், பிரபு போன்ற பாகங்களை ஆட்டுவதற்கு வேட உடைகளை மாற்றிக் கொள் கிறார். அவ் வாறே அவர் மனைவியும் ஒரு மணி நேரம் இரு நடிகர்களும் அற்புதமாக பார்ப்போரை அட்டகொண்டு இருந்தார்கள். பல் தேசிய கம் பனியின் பேராசையால் மனிதப் பற்கள் சிகைவடைந்து தேசம் குழப்

பத்தில் முழுக்கிறது என்பதாக நாடகம் முடிவடைகிறது.

இந்த நாடகத்தைப் பார்ம்பதற்கு மிகச் சொற் பமானவர்களே வந்திருந்தார்கள். போதிய விளம்பரப்படுத்தல் நடைபெற வில்லை. பிரிட்டிஷ் கவுன்சில், சிறுவர் பாதுகாப்பு நிதியம் போன்ற நிறுவனங்கள் கிறிட்ட நாடகத்தை யாழிப்பாணத்தில் போடு வதற்கான ஒழுங்குகளை மேற் கொண்டிருந்தன. விளம்பரப்படுத்தலில் அதிக கவனம் செலுத்தி இருக்கலாம்.

பிரிட்டிஷ் கவுன்சில் யாழிப்பாணம் நாவலர் மண்டபத்தில் 'பூஜை' என்றும் ஓராள் அரங்காற்று கையை இதற்கு முன் ஒழுங்குப் படிக்கி நிகழ்த்தியிருந்தது. அந்நாடகம் இந்து மதச் சடங்குகளை புரிந்துகொள்ளாது வக்கிர அடிப்படையில் இந்து மதத்தை கேள்வெய்வதாக அமைந்தது. இதனைப் பார்த்த பலரும் விசனமடைந்திருந்ததை அவதானிக்க முடிந்தது.

அவ் வாறான ஒரு முரண்பாட்டு நிலை இல்லாத யாழிப்பாணமக்களும் எதிர் நோக்குகின்ற, எதிர்நோக்கப்போகின்ற ஒரு பிரச்சனையை கிறிட்ட ஊடாகப் பேசியது வரவேற்கத்தக்கது.

பிரான்ஸ், பிரித்தானிய நாடுகளின் பல்கலைக்கழகங்களில் நான்கு ஐந்து அறண்டுகள் நாடகக் கலையைக் கற்று பத்து வருடங்களுக்கு மேலாக தொழில் முறை நடிகர்களாக இள்ளாவர்கள் இந்நாடகத்தின் அற்றவைக்காரர்கள். ஒரு பல்கலைக்கழகக் கற்கை எவ்வாறு அற்புதமான அற்றவைக்காரர்களை உருவாக்குகிறது என்பதற்கு கிறிட்ட நாடகத்தின் அற்றவைக்காரர்கள் சிறந்த இதாரணமாக அமைவர்கள். இவ்வாறான தரமான அற்றவைக்காரர்களை யாழிப்பாணப் பல்கலைக்கழகமும் உற்பத்தியாகக் கேள்வும் என்பது பலருது அவா.

கிறிட்ட நாடகத்தின் நெறியாளர் சுசி (Suzy willson) என்னும் பெண் அவர் இரண்டு நாட்கள் யாழிப்பாணம் Y.M.C.A கட்டடத்தில் சிறுவர் பாதுகாப்பு நிறுவனத்தினால் ஒழுங்குப்படுத்தப்பட்ட களப்பயிற்சியை முன் நின்று நடத்தினார். இதில் சிறுவர் அரங்கக் கழகத்தைச் சேர்ந்த அங்கத்தவர்களும், திருமறைக் கலாமன்றம், செயல்திறன் அரங்க இயக்க உறுப்பினர்கள், யாழி. பல்கலைக்கழகம் மாணவர்கள் என கிட்டத் தட்ட ஜம் பது பேர் கலந்து கொண்டார்கள். பயிற்சியில் ஏழு உணர்ச்சி வெளியிப்பாடுகள் பற்றிய அதைவுகள் செய்து பார்க்கப்பட்டன.

இவ்வாறானதொரு நாடகத் தடன் தாம் முதற்றவையை மாக இலங்கை வந்திருப்பது பற்றி சுசி குறிப்பிட்டு யாழிப்பாணத்தில் நடந்த களப்பயிற்சி புதிய அறைப் பத்தைத் தந்ததாகத் தெரி வித்தார். மேலும் அவர் (15ஆம் பக்கம் பர்க்க) கூத்துரங்கம்

அரங்க வினாயாட்டுக்களும் சிறுவர் அரங்கும்

சிறார்களிடையே இறுக்கமான நிலையைக் கணவதற்கும் இலகுவான அல்லது இலேசானதும், சுதந்திரமானதுமான மனிலையை சிறார்களிடையே ஏற்படுத்துவதற்கும் அரங்க வினாயாட்டுக்கள் மிக உகந்தவை. இவ்வகையில், இவ்வினாயாட்டுக்கள் மாணவர்களின் தேர்ச்சியினை அதிகரிக்கக்கூடிய தயாரிலையை மாணவர்களுக்கு ஏற்படுத்த உதவுகின்றது எனலாம். அதுமட்டுமல்லாது உடனடியான பிரச்சனைகளுக்கு முகங்கொடுக்கக்கூடிய செயற்றினையும் ஏற்படுத்துகின்றது. மாணவர்களிடையே பிணைப்பையும், நற்பண்புகளையும், முதிர்ச்சியையும் ஏற்படுத்துகின்றது. ஒன்றினைந்து செயற்படுவதற்கும், அழகியல் அறுற்றல்களை வளர்த்துகிறுப்பதற்கும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக பின்னையை, பின்னை போல் செயற்பட வைப்பதற்கும் அசிரியர்களுக்கு உதவுகின்றது.

அரங்க வினாயாட்டுக்கள் மாணவர்களின் பாடவிதானம் சார்ந்த நடவடிக்கைகளுக்காலாகவும் யென்படுத்தக்கூடியன. கணிதம், சுற்றாடல்மொழி, செயற்பாட்டு ரத்யிலான வரய்மொழி, அங்கிலம் ஆகிய பாடங்களில் பல படிகளை கற்றல் அனுபவத்தை இவ்வினாயாட்டுக்கள் மூலமாக மாணவர்கள் அடையச் செய்ய இயலும்.

சுற்றாடலுக்கு நேசமான தன்மையினை ஏற்படுத்தும் அரங்க வினாயாட்டுக்கள் மூலமாக சிறார்களிடையே மரங்கள், தாவரங்கள், இயற்கை என்பவற்றிடம் விருப்பமும், இயற்கையை ரசிக்கும் பண்பும், இயற்கை வளங்களைப் பாதுகாக்கும் மனப்பாங்கும் ஏற்படுகின்றது. அதுமட்டுமல்லாது, மிருகங்கள், பறவைகள் என்பவற்றை அவதானிக்கும் இயல்பு, அவற்றிடம் அன்பு கொள்ளும் தன்மை, அவற்றைத் துண்புத்தாமல் பாதுகாக்கும் தன்மை, அவற்றைத் துண்புத்தாமல் போலச் செய்தல், குழல் மாசுப்புதலை அனுமதிக்காமல் தன்னவலில் குழலுக்கு நேசமான செயற்பாடுகளைக் கொண்டவர்களாகும் இயல்பு என்பவை ஏற்பட வாய்ப்பு உண்டு.

இவ் அரங்க வினாயாட்டுக்கள் மூலம் சிறார்களிடையே கணித இயல்பும், கலாசராமம் ஏற்பட வாய்ப்பு உண்டு. கணித சிந்தனை வினாயாட்டு, உடல் தெறிவினை போல் கணிதப் பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்ளப் பழகுதல். தீவுகளைக் கணல். அடிப்படைகளை இனங்கண்டு விடை காணப்பழகுதல். தூரித செயற்பாடுடையவர்களாக செயற்பட்டு ஞாபக சக்தியை வளர்த்தல் என்பவற்றை கணிதம் சார்ந்த அரங்க வினாயாட்டுக்கள் மூலம் சிறார்களிடையே இலகுவாக ஏற்படுத்திக்கொள்ள இயலும்.

இவ் அரங்க வினாயாட்டுக்கள் மூலம் மொழி தொடர்பான அறுற்றல்களையும், வளர்ந்துகொள்ள இயலும். மொழியை ஒரு கல்வியாகக் கொள்ளாத ஒரு திறனாகக் கருதப் பழகுதல், துரிதமாக மொழியைக் கையாளப்பழகுதல், மனில் பட்டதைத் தெளிவாக கூறுவதற்கு பழகுதல், ஏற்ற இறக்கங்களுடன் உரத்து மொழியைக் கதைக்கப் பழகுதல், மொழியின் முழுமையினை தொடர்பாடுவகுக்குப் பயன்படுத்துதல், கலைச்சிசார்களை ஞாபகத்தில் தேடிச் சேர்த்தல், உணர்வுகளைப் புந்து உரையாடல், போன்ற பல்வேறு தன்மைகளை மொழி தொடர்பான அரங்க வினாயாட்டுக்கள் மூலம் சிறார்களிடையே உருவாக்கிக்

கொள்ள முடியும்.

பின்னைகளுக்கு உதவுகல் என்பதே கல்வியாகும். இவ்வகையில் ஒரு அசிரியரின் பணி மிக மேன்மையானது. மிருகங்களைப் பழக்குவது போன்ற ஒரு நிலையிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டு, அன்பும், உறவும், புந்து உணர்வும் நிறைந்த தெய்வீக நிலையை அவ்வாசிரியர் பேணுதல் வேண்டும். தனது மாணவச் சிறார்களுக்கு கற்றல் அனுபவத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. மாணவர்களிடையே பிணைப்பையும், நற்பண்புகளையும், முதிர்ச்சியையும் ஏற்படுத்துகின்றது. ஒன்றினைந்து செயற்படுவதற்கும், அழகியல் அறுற்றல்களை வளர்த்துகிறுப்பதற்கும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக பின்னையை, பின்னை போல் செயற்பட வைப்பதற்கும் அசிரியர்களுக்கு உதவுகின்றது.

அரங்க வினாயாட்டுக்கள் மாணவர்களின் பாடவிதானம் சார்ந்த நடவடிக்கைகளுக்காலாகவும் யென்படுத்தக்கூடியன. கணிதம், சுற்றாடல்மொழி, செயற்பாட்டு ரத்யிலான வரய்மொழி, அங்கிலம் ஆகிய பாடங்களில் பல படிகளை கற்றல் அனுபவத்தை இவ்வினாயாட்டுக்கள் மூலமாக மாணவர்கள் அடையச் செய்ய இயலும்.

பின்னை பங்குபற்றும் ஓவ்வொரு செயற்பாடும் அது வகுப்பைச் செயற்பாடாக இருந்தாலென்ன, வகுப்பறைக்கு வெளியே பாடசாலை மைதானமாக இருந்தாலென்ன அல்லது பாடசாலை முற்றமாக இருந்தாலென்ன ஒரு சுற்றுலாவாக இருந்தால் என்ன ஓவ்வொரு செயற்பாடும் ஒரு முழுமையான அறுற்றகையாக அமைதல் வேண்டும். பின்னைகளுக்கு அவர்கள் விருப்பத்துடன் அடையக் கூடிய கற்றல் அனுபவமாக இருக்கல் வேண்டும்.

பின்னைகளின் கல்வி பற்றிச் சிந்தித்து எது முத்தோர் பலர் இதைச் செய். இதைச் செய்யாதே. இது தவறு. இது பயனுள்ளது என பல்வேறாக கூறி வந்தனர். பல சிந்தனைகள் உருப்பிரறன். அனாலும், பின்னைகள் தாம் நினைத்ததையே செய்தனர், செய்கின்றனர் என்பதுவே உண்மை. எப்போது அப்பின்னை தான் உணர்ந்து வீருப்பத்துடன் செயற்படுகின்றதோ அப்வேணையில் அவன் அடைகின்ற அடைவு அல்லது அனுபவம்தான் கல்வியாகின்றது. இங்குதான் அசிரியரின் பணிபற்றிக் கவனம் எடுக்க வேண்டியுள்ளது. உண்மையில் அசிரியர் ஒரு வசதியளிப்பவர். ஒரு பங்குபற்றும் வெறியானர் அதிகின்றார். கற்றல் செயற்பாட்டை நன்கு திட்டமிட வேண்டியவர் அதிகின்றார்.

என் விடயம் பின்னைகளுக்குச் சென்றையை வேண்டும். எந்தாலும் சென்றையை வேண்டும், எவ்வளவு காலத்தில் அக்கற்றல் அனுபவத்தை அவர்கள் பெற வேண்டும், என்பவை போன்ற விடயங்களை நன்கு திட்டமிடுவதோடு இவ்வனுபவத்தைப் பெறவதற்கன தயார் நிலைக்குப் பின்னைகளை அவ்வணைத்துக் கொண்டு செல்பவராகவும் இருத்தல் வேண்டும். இதற்கு, உணர்வுகளைப் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய, உணர்வுகளுக்கு மதிப்புக் கொடுக்கக்கூடிய பக்குவ நிலையை அவ்வாசிரியர் கொண்டிருக்கல் வேண்டும். இவ்வாரான நிலையிலேயே பின்னைகள் குறிப்பாக கவனிக்கப்பட்டு உரிய தேர்ச்சிகளை உச்ச அளவில் பெற்று பாண்டித்திய நிலையை அடைவர். அதுமட்டுமல்லாது இத்தகைய ஒரு பக்குவ நிலையிலேயே மனிதத்துவத்தை உருவாக்கக்கூடிய கல்வி அனுபவம் பின்னைகளிடத்தே சென்றையையும்.

அரங்க வினாயாட்டுக்கள் மூலம் பின்னைகளிடத்தும், அசிரியரிடத்தும் மேற்குறிப்பிட்ட பக்குவ நிலையை இலகுவாக உருவாக்க முடியும். வெளிப்படையான உணர்வுப்பக்கள், கற்றல் அனுபவத்தை தேடிப்பெறும் இயல்பு, சாதிக்க முடியும் என்ற மனத்தெரியம் என்பவற்றையும் இவ்வரங்கு ஏற்படுத்தவல்லது.

முத்து இராதாகிருஷ்ணன்
அரங்கப்பகல்வி,
உதவிக் கல்விப் பணிப்பார்
வடக்கிழக்கு மகாண கல்வித் தீணைக்களம்.

சிறுவர் உள்ளம்... சில நிமிடங்கள்!

திருமதி பகிரதி கணேசதுரை
யாமகாஜனாக் கல்லூரி, ஆசிரியர்

பார்ப்பேர் - அறந்துவோர் இவ்விரு பிரிவினரையும் எல்லைப் புரிசிகளாகக் கொண்டு அரங்கு நினைவுப்பெறுகின்றது. பல காத்திரமான செய்திகளைத் தன்னக்கூடுதல் சுமந்து கடத்திக் கொண்டிருக்கும் அரங்கச் செயற்பாடுகள் பற்றிப் பரவலாகப் பேசப்படும் இக்காலக் கூடத்தில் 'பார்ப்பேர்' பற்றிச் சுற்று அழைங்கப் பேசலாம் என்று இம் மடலில் அரைம்பிக்கின்றேன்.

யார் இந்தப் பார்ப்பேர்? ஏன் இந்தப் பார்ப்பேர்? இவர்களின் பங்களிப்பு, செல்வாக்கு என்பன அரங்கச் செயற்பாட்டில் எவ்வளவு அவசியம் என்பது பற்றி நாம் கூறுத்தேவையில்லை. இதே பார்ப்பேர் வரிசையில் சிறுவர்களை இலக்காகக் கொண்ட அரங்கச் செயற்பாடுகள் பாடசாலைகளில் மிக வேகமாக நிறுவன்றியாக முன்னிடுக்கப்படுகின்றன. இந்த அற்புதமான முயற்சிக்கு வாழ்த்துக்களும் வரவேற்புக்களும் என்பறன்றும் உண்டு. இந்த முயற்சிகளில் பின்வரும் விடையங்கள் அதிகமாய்க் கருத்தில் எடுத்துக்கிளார்ஸ்ப்பட வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

பாடசாலைச் சிறுவர்கள் - சின்னஞ்சிற தனிகளின் வாழ்வியல்ப் பின்னனி, அவர்களது பொருளாதாரப் பின்னனி, அவர்களது உள்ளத்தின் ஆரோக்கியம், அவர் தங்கி சார்ந்து வாழுகின்ற அவர்களது குழுமபத்தின் உள்ளலம் என்பனவற்றை அரங்கு மிக வும் நன்றாக்கமா அனுகி அரூப்பந்து அந்த அழுத்தங்களில் வாடவதுங்கிக் கீடக்கும் பிருக் நிற்கங்களுக்கு ஒரு ஒத்ததம் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம். அந்த அரவணைப்பாறை கணாநேர மாயத் தோற்றுமலை, மனோராதியாக அல்லாமல் பின்னனா யின் அழற்மனதில் அழறப்பதிந்து, அதன் அருந்தமையை எழுச்சி கொள்ள வைக்கவேண்டும். அவர்களது பலம், பலவீனம், என்பன வற்றை நன்கு அறிந்து கொண்டு அவர்களை வளப்படுத்த வழி சமைக்க வேண்டும். நிரந்தரமன் உயர்வுக்கு அடித்தனமிட்டு அவர்களின் அருந்தமையைக் கட்டிலீயமுப்ப வேண்டும். அவர்களே அவர்களை இனம் கண்டுகொள்ள அரங்கு உதவ வேண்டும்.

திருப்பாடுகளின் காட்சி

பாடழ்/நாவாந்துறை புனித பரஹோக அண்ணன அஸ்ய மூதா ணத்தில் 'கல்வரி கண்ட கூவன்' என்ற திருப்பாடுகளின் காட்சி,

பக்தி இசை உரை நாடகச் சித்தி ரம் மேடையேற்றப்பட்டுள்ளது. பொதுவாகவே, பங்குனி மாதத் தில் கிறிஸ்தவ மக்களின் தவக்

காலத்தை முன்னிட்டு திருப்பாடுகளின் காட்சி பிரமாண்டமான தயாரிப்பாக மேடையேற்றப்பட்டு வருகின்றது.

அண்மைக்காலங்களில் திருமறைக் கலாமன்றத்தினர் நாறாகும் முறைக்கு மேற்பட்ட நடிகர்களை கொண்டு இதனை மேடையேற்றப்பட்டது.

நிஜத்தை முன்வைக்க வேண்டும். அவர்களது உச்சம் எது என்பதைத் தொட்டுக்கூட கூட, அதனை எய் தவதற்கான வழிவகைகளை அரங்கு கூறவேண்டும். நீஷ்தத் நிறைவீற்கு வழிசைமக்க வேண்டும். இந்நீஷ்தத் நிறைவீற்கு வழிசைமக்க நிறுவன மயப்படுத்தப் பட்டவர்களாலேயே முடியும்.

குழுப்பத்தில் வறவைக் கோட்டிற்குக் கீழே உழைக்க வழியற்று, குழந்தைகளை வளர்க்க வழியற்று, தனது நிலைப்பாட்டினை விளங்கிக் கொள்ள வழியற்று, தனது அறிவை மது போதையில், சோம்பேரித் தனத்தில், வீரக்தியின் விழிம்பில் அடகு வைத்து நிறும் பெற்றோரின் அறிவைமும் - அதனால் அல்லாவும் குழந்தை உள்ளம், அது இழந்து போகும் கல்வி, சந்தோஷம், வாழ்வு, வளம் அகனத்தையும் அறிந்து, தாங்கி அதை மீறி மேலவூவுதற்கான தாங்குதிறைன் அரங்கு வழங்க வேண்டும். குழந்தைகள் எழுத சமூகத்தின் நம்பிக்கை நடத்திரங்கள், அவர்களை வெறும் மின்மினிப் பூச்சிகாக, கணநேரத்தில் கருகிப்போகும் காய்ந்த சருக்களாக, உபிரப்பற்ற நிலையில் கடந்த காலப் பேர் அரக்களின் கவுசுகள் உருவழித்த விட்டுள்ளன. நானைய தலைவர்களை நாம் தன் உருவாக்க வேண்டும் இதுக்கையு நீண்ட கால நோக்கில் அடித்தனம் இட்டு மேல்களைப் பைக்க அரங்கு - சிறுவர் அரங்கு - பாடசாலை அரங்கு ஒன்றினால் மட்டுமே முடியும்.

பசிக்கும் குழந்தைக்குக் கஞ்சியை மட்டுமே நாம் ஊற்றுகிறோம். அதேவேண்ட ஊட்டச்சுத்தையும் நாம்தான் வழங்க வேண்டும். மேற்குலக நாடுகளில் வாழும் குழந்தைகளை உடல், உள் அரோக்கியம், கல்வி அறிவு, தொழில்நுட்ப அறிவு வளம், என்பவற்றைப் பற்றிய செய்திகளை அரங்க ஊடகத்தின் மூலம் வழங்க வேண்டும். சுவதேச எண்ணக்கருவில் எமது பின்னை களை இணைத்துக் கொள்ள அரங்கு உதவவேண்டும். அதே வேண்ட அரங்குத் துட்டும் பாக்னையை ஏற்ற இடம் விட்டு அவுசித்துப்போகும் தன்மையை இணையோரும், பெரியோரும் வர்யார்த்தக் கொள்ளவேண்டும். பின்னனையத் தட்டிக் கொடுக்கப் பாராட்ட அதன் கருத்துக்களுக்கு மதிப்பரிக்க ஏனையோர் தமது உள்ளக் கதவுகளை அகலத்துக்கிண்டு கொள்ளவேண்டும். இதையும் அரங்கு தனது செயற்பாடுகள் மூலம், அறந்துகை வடிவங்கள் மூலம் சாதிக்க வேண்டும். இந்த சிறுவர் உள்ளங்கள் முன்வைக் கப்பட இருக்கின்ற சில நிமிடங்கள் பல வந்தங்களை ஒன்றிய மாக்கி எமது மனித வலுவை - வளத்தைச் செம்மைப்படுத்தட்டும்.

அம்சமாகவுள்ளது, என்.எம்.பாலசுசந்திரன் அவர்களின் கதை வசனம், பாடல், இயக்கம் என்பவற்றிறாடு எம்.எக்ஸ்.கருணாரட்னாம் அடிகளாரின் தயாரிப்பில் உருவரன் இவ்வார்றுக்கை 150 அடி மேடையில் சமர் 200 நடிகளுடன் மேடையேற்றப்பட்டது.

நகம்பின் அறந்பத்தில் உரையாற்றிய பங்குத்தந்தை அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டு அறந்துகை வரலாறு' என்றார். உண்மையில் திருப்பாடுகளின் காட்சி ஓரபக்தி நிறைந்த தரிசனத்திற்குரிய கிறிஸ்தவின் வாழ்க்கை வரலாற்றைச் செய்து காட்சும் அறந்துகையாக அமைந்து கொள்கின்றது. அரங்கின் பிரமாண்டமான காட்சிப்படுத்தல் மருட்கையுடன் தவக்காலத்தின் இறைச்சிற்றுக்கை வெறுவுட்டது. கிறிஸ்தவ மக்களுக்கு இவ்வார்றுக்கை உதவுகின்றன. ஆரோக்கியன் தீரண்டு வந்து அரங்க வெளியை நிறைத்து நிற்பது இதற்கு சான்று பக்கின்றது.

காலத்தை முன்னிட்டு திருப்பாடுகளின் காட்சி பிரமாண்டமான தயாரிப்பாக மேடையேற்றப்பட்டது. இதனைத் தரிசப்பதும் வழுவை மக்கள் நிகழ்வாகவிட்டது. இவ்வருடம் சுமார் 20 வந்தால்கூட மேடையேற்றப்பட்டது. அண்மைக்காலங்களில் திருமறைக் கலாமன்றத்தினர் நாறாகும் நடிகள் மேற்பட்ட நடிகர்களை கொண்டு இதனை மேடையேற்றப்பட்டது. பொதுவாகவே, பங்குனி மாதத் தில் கிறிஸ்தவ மக்களின் தவக்

சிறுவர் அரங்கு, ஆரம்பக்கல்வி கற்றல் செயற்பாட்டு வழிகாட்டி!

மாகாணக் கல்வித்தினைக்களம் அறண்டு தேரும் சிறுவர் நாடக விழாக்களைக் கல்வி வலய ரீதியாகக் கொண்டாடி வருகின்றது. ஒவ்வொரு வருடமும் மே, ஜூன் மாதங்களில் சிறுவர் நாடகங்களை தயாரிப்பதில் ஒரு சில அரைம்ப் பாடசாலைகள் முனைப்பாக ஈருப்பு வதைக் காணமுடியும்.

தற்போது, 2004ம் அறண்டு சிறுவர் நாடக விழாவுக்கான ஏற்பாடுகள் நடைபெறுகின்றன. இவ் வருடம் கட்டுகலான பாடசாலைகள் சிறுவர் நாடக விழாவில் பங்கு பற்றவுதாக அரைம்பக் கல்வி உதவிக் கல்வி பணிப் பாளர்கள் தெளிவிச்சிறார்கள். இவ்வகை, சிறுவர் நாடக விழாக்களை நடத்துவதற்குப் பொறுப்புடையவர்கள், 'கட்டுரங்கம்' சர்பாக வலி காமம், வடமராட்சி, யாழிப்பாணக் கல்வி வலயங்களைச் சேர்ந்த உதவிக்கல்விப் பணிப்பாளர்களை அணுகி சிறுவர் அரங்கு தொட்பாகவும், சிறுவர் நாடக விழாக்குதாட்ட பாகவும் கலந்துரையாடி நோயும். அவர்களின் கருத்துக்கள் இங்கு தரப்படுகின்றன.

சிறுவர் அரங்கில் போட்டிகளுக்கு இடமில்லை.

சிறுவர் அரங்கச் செயற்பாடுகள் பாடசாலைகளில் அவசியம் முன்னிடுக்கப்பட வேண்டும். சிறுவர் அரங்கச் செயற்பாடுகள் ஊடாக மாணவர்கள் பல நன்மைகளைப் பெறுகிறார்கள்.

இள அழுத்தத்தில் இருந்து விடுபடுகிறார்கள். தன்மௌலிக்கையைப் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள்.

கற்பனைத் திறன் விருத்தியடைகிறது. இர சிபிபு, நயக்கும் திறன், மதிழ்ச்சி மிக்கவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள்.

சுழக்குதான் ஓட்டி உறவாடுகிறார்கள், விட்டுகிளாடுத்து அன்பு செலுத்திப் பழகுகிறார்கள். சிறுவர் அரங்கு மூலம் வாழ்க்கைக் கேற்ற கல்வியை மாணவர்கள் கற்கிறார்கள்.

சிறுவர் அரங்கில் மகிழ்ச்சியுடன் கற்றல் செயற்பாடு நடைபெறுகின்றது. போட்டிமன்பான்மை இன்றி நாடகவிழா ஒரு குதாகலமான, சுதந்திரமான, செயற்பாடாக விளங்குகின்றது. மாணவர்களின் சொற்கள் கூட்டாகச் சேர்ந்து எழுத்துற ஒன்றாக வெளி வருகின்ற போது சிறுவர் அரங்கில் போட்டிகளுக்கு இடமில்லை.

சிறுவர்கள் தாம் வாழ்கின்ற குழலை, தாம் வாழுகின்ற சுழக்குத்தை மதிக்கவும், விழுமியங்களை மதிக்கவும், கலாசாரத்தைப் பேண வும் கற்கின்றார்கள். நல்லவற்றைப் பின்பற்றி கூடிய மனப்பாங்கையும் குழவாகச் செயற்படக் கூடிய தன்மையையும், முரண்

பாடுகளை சுயமாகக் கீர்த்துக் கொள்ளக் கூடிய திறமையையும் பெறவதே இன்றைய கல்வியின் நோக்கம். அவற்றிற்கு அடிகோலி உதவுது சிறுவர் அரங்கின் நோக்காக உள்ள எல்லை சிறப்பானதாகும்.

சிறுவர் அரங்கச் செயற்பாடுகளைப் பாடசாலைகளில் முன்னிடுக்கப்பதற்குச் சிறந்த பயன்பாளர்களைக் கொண்டு அசிரியர் களுக்கு பயிற்சி அளித்தல் வேண்டும்.

திருமதி.கா.சுப்ரியரண்மீயம்
உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்
ஆரம்பக்கல்வி
யாழ் கல்விவலயம்.

சிறந்த ஆசிரியர்களைச் சிறுவர் அரங்கு உருவாக்கும்

சிறுவர்களின் இயல்புக்கூற்பு கற்றல் செயற்பாடுகளை மாற்றி அமைத்து மாணவர்களை ஈடுபடுத்தக் கூடிய வழியை சிறுவர் அரங்கு தஞ்சிருது, சிறுவர் அரங்கு ஊடாக மாணவர்கள் மத்தியில் சுயமாகச் சிறந்ததல், உற்று அவதாரித்தல், பாடும் அதிரும் திறன், சிறப்பாக செலவிடுதல், போலாச்சியதல், ஒரு மூமை மனப்பாங்கு பேரன்ற திறன்கள் விருத் தியட்டகின்றன.

சிறுவர் அரங்கப் பயிற்சியை அணைத்து அசிரியர்களும் பெற்றிருத்தல் அவசியம். நம்மதீயில் உள்ள கட்டுகலான அசிரியர்கள் பேசுக, மெய்ப்பாட்டு உணர்வுகளை வெளிக்காட்டல், அழியல் செயற்பாடுகளில் ஈடுபாடு அற்றவர்களாக இருத்தல் போன்ற குறைகளை இடையைவர்களாக காணப்படுகிறார்கள். அசிரியர்களை சிறந்தவர்களாக மாற்றுவதற்கு சிறுவர் அரங்கு உதவும் தியை கல்விச் சீரிருத்தத்தின் முக்கிய நோக்கம் மாணவர்கள் தாமே குழவாகச் செயற்பட்டுக் கற்க அசிரியர் வழிகாட்டியாக இயங்குதல் அருகும் மாணவர்கள் தாமே செயற்பட்டு, திறன்களை அடைகின்ற வழிகளில் ஒன்றாக சிறுவர் அரங்கு இருப்பதனால் இது அரம்பக் கல்வி யின் கற்றல் செயற்பாட்டுக்கு ஒரு சிறந்த வழிகாட்டியாகும்.

திரு.கே.கமலநாதன்
உதவிக்கல்விப் பணிப்பாளர்
ஆரம்பக்கல்வி
வடமராட்சி கல்வி வலயம்

ஆசிரியர்கள் சிறுவர் அரங்கை கற்பித்தல் ஊடகமாகப் பயன்படுத்தலாம்

அரம்பப் பாடசாலை அசிரியர்கள் சிறுவர் களுக்கு விருப்பமான சிறுவர் அரங்கச் செயற்பாடுகளை முன்வைத்து அதன்டாக

கற்பித்தல் செயற்பாட்டை செயற்படுத்தி னால் மாணவர்கள் கூடிய பயனை பெறுவார்கள். எது பாடசாலைச் சூழலைப் போது மிருகங்கள் அல்லது மாணவர்களுக்குப் பிடித்துமான பாதுகாரணங்களை எழுதுத் து அதனால் கற்பித்தல் இணாக்காகப் பயன் படுத்தலாம். அதனாலே, அசிரியர்களுக்கு சிறுவர் அரங்கை கற்பித்தல் இணாக்கமாகவே நடத்துவதற்கிண்ணாம். மாணவர்களின் திறன் களை விருத்தி செய்வதன்படி ஒரு சில மாணவர்களுக்கு வரையறைக்கப்பட்டதல்ல. பாடசாலையில் உள்ள அணைத்து மாணவர்களுக்கும் பெறுவது அப்படி கொள்ள நல்லதற்கு பயன்பட வேண்டுமேயாறிய வீணாக மாணவர்களுக்கும், அசிரியர்களுக்கும், பாடசாலைகளுக்கும் இடையே விரோதங்களை வளர்ப்பதாக அமையக் கூடாது. எல்லா மாணவர்களையும் பங்கு பற்றப்பண்ணுவதே எங்களின் நோக்கமாக இருக்கின்றது. அதாவது, ஒவ்வொரு பாடசாலை மாணவர்களுடைய திறனைகளை யும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு, போட்டியாக நடாத்தும் போது அப்போட்டிகள் நல்லதற்கு பயன்பட வேண்டுமேயாறிய வீணாக மாணவர்களுக்கும், அசிரியர்களுக்கும், பாடசாலைகளுக்கும் இடையே விரோதங்களை வளர்ப்பதாக அமையக் கூடாது. என்ன மாணவர்களையும் பங்கு பற்றப்பண்ணுவதே எங்களின் நோக்கமாக இருக்கின்றது. அதாவது, ஒவ்வொரு பாடசாலை மாணவர்களுடைய திறனைகளை யும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு, போட்டியாக நடாத்தும் போது பல பாடசாலைகள் இதில் பங்கு கொள்ள மாணவர்களுக்கு விடுகின்றன. எனவே, இதனை நாம் போட்டியாக நடாத்தாமல் விழாவாக நடாத்துவது சிறப்புடையதாக அமைகின்றது.

நவீன கல்விச் சீரிருத்தத்தில் வெறும் அறைவைப் பெறுவது நோக்கமல்லாம் மாணவர்களை வனுடைய அருந்தமை விருத்திக்கும் பாடசாலை வழிவுக்க வேண்டும். இந்த வகையில், 'தேர்ச்சி கருதிய மாணவர் மையக் கலைத்திட்டம்' என்பதை நாம் சொல்லலாம். இதில், ஒவ்வொரு மாணவனும் குறித்த விடயங்களில் தேர்ச்சி பெறவேண்டும் இதுற்கு, அசிரியர்களுக்கு சிறுவர் அரங்கப் பயிற்சி தேவையானதாகும். இச் செயற்பாட்டின் அவசியத்தை உணர்ந்து முதல் கட்டமாக 25 பாடசாலைக் குழுமபங்களிலிருந்து 50 அசிரியர்களைத் தெரிவி செய்து செயல்த்தி நன் அரங்க இயக்கத்தினால் சிறுவர் அரங்க பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டது. தொடர்ந்து இவ் வருவான பயிற்சிகளை அதரம்ப்பாடசாலை அசிரியர்களுக்கு வழங்கத் திட்டமிட்டுள்ளதாக அனுமதிப்போனால் கூடுதலாக வேண்டும்.

வ திரு. சின்னத்தினரை மாதவுகுமார் உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர், அரம்பக்கல்வி வலிகாகம் கல்வி வலயம்

முனைவர் கே.ஏ.குண்சேகரனின் இலங்கை விஜயம்!

பாண்டிசேரி, பல்கலைக்கழக (இந்தியா) நாடகத்தறைத் தலைவர் முனைவர் கே.ஏ.குண்சேகரன் மே மாத இறுதியில் இலங்கை வந்திருந்தார்.

நாடகத்தறையில் அதீக ஈப்ராரு கொண்ட இவர் யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை போன்ற இடங்களுக்கு விஜயம் செய்து தமிழ் நாடகத்தறை சர்ந்தவர்களையும் நாடக மாணவர் கணையும் சந்தித்து உரையாடிச் சென்றார்கள்.

மட்டக்களப்பு பல்கலைக்கழகத்திலும் நாடக மாணவர்களுக்கு நாட்டர் பாடல், இசை, நடனம் பற்றிய களப்பயிற்சியை நடத்திய இவர் 'மக்கள் இசை' என்ற தலைப்பிலான கருத்தரங்க உரையையும் நிகழ்த்தியிருந்தார். இக்கருத்தரங்கிற்கு மட்டக் களப்பு பல்கலைக்கழக நண்கலைத்தறைத் தலைவர் பேராசிரியர் சீ.வெளனகுரு தலைமைவகித்திருந்தார்.

கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கமும் இவரை அழைத்து 'மக்கள் இசை' என்ற தலைப்பிலான கருத்தரங்களையும் ஒழுங்கு செய்து நடத்தியிருந்தது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் நாடகமும் அரங்கியலும் மாணவர்களை இரண்டு மணிநேரம் சந்தித்து 'தலைத் தூங்கு' பற்றி உரையாடியதுடன் முத்து நாடகவியலாளர் குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அவர்களையும் சந்தித்துச் சென்றார்களார்.

மட்டக்களப்பு பல்கலைக்கழகத்திலும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலும் சிறிது காலம் வேலைசெய்ய விரும்புவதாக குறிப்பிட்ட கே.ஏ.குண்சேகரம் அவர்கள் இலங்கையில் மூன்று மாத காலம் தங்கியிருந்து நாடகத்தறை சர்ந்தோருடன் வேலை செய்ய விரும்புகிறார்.

கே.ஏ.குண்சேகரம் அவர்கள் தமிழ் நாட்டில் முனைப்புப் பெற்று வரும் தலைத் தியக்கங்களுடன் தன்னை அடையாளப் படுத்தி வேலை செய்யவர். தலைத் தியக்கள் வாழ்வியல் பற்றிய பல கட்டுரை கணையும் நால்களையும் எழுதியுள்ளார். அண்டமையில் மறுசங்கடா, மண்ணின் பாடல்கள், தன்னாணை போன்ற தலைத் பாடல்கள் அடங்கிய ஒலிப்பேற்றுகளை வெளியிட்டுள்ளார். தன்னாணை குழுவுடன் இணைந்து வேலை செய்யவர்.

இவரது 'பலி ஆரூகன்', நாடகம் மிக வரவேற்றப்பெற்ற நாடக மாதிரி தலைவர் ஆரூகன் என்று அழைக்கப்பட்டு வருகிறார்.

மாகும். இத்தோடு, 'அறிகுறி' எனும் தலைத் தொங்காற்றுக்கைகளையும் நிகழ்த்தியிருக்கிறார். 'அறிகுறி' நாடகம் மேடை அருவருப்பாகக் காணப்பட்ட காட்சிகளை மேடையில் இட்டு அரங்கமறுவர்க்கிள்கு வித்தித்தட்டாக அறிகிறோம். இதனோடு, புராணக்கதைகளை மறுவாசிப்புக்கு உட்படுத்தி பல நாடகங்களை குண்சேகரமவர்கள் படைத்துவார்கள்.

பெண்சார்ந்த சிந்தனையுடன் அடக்கப்பட்டோரின் ஆபேசக் குரலாக இந்நாடகங்கள் வெளிப்பட்டிருக்கின்றன. சமகாலத்தின் நிலைமைகளை வழிவழியாக வந்த மரபுகளின் தொடர்ச்சியாக இனங்களுடு குறிப்பாக இந்துக்கத்துவம் மேலாண்மை மீது கோர்வி ஏற்படும் ஒரு போக்கை இவரது நாடகங்களில் காணமுடிகின்றது. பவள்கிளாடி அல்லது குடும்ப வழக்கு நாடகம் தொழில் முறையான பெண் நடிகைகள் மீது காணப்படும் பாலியல் ஓடுக்குமுறைப்பற்றி பேசுகிறது. இந்நாடகம் புத்தகமாகவும் வெளி வந்துள்ளது. வள்ளி திருமணம் நாடகம், சுத்திய சோதனை நாடகம் என்பன இவரது மறுவாசிப்புச் சிந்தனையோடு மேடையேற்றப்பட்ட நாடகங்கள் அருகும். மேலும், தலைத் தூங்கியல் என்ற தலைப்பிலான அரங்கக் கட்டுரைத் தொகுப்பு ஒன்றையும் நாலாக வெளியிட்டுள்ளார்.

இவரது புதிய அரங்கத் தேடல் அழக்கிக் கிடக்கும் அல்லது மறைக்கப்பட்டுக் கிடக்கும் தலைத் தூங்க வெளிக்கொணர வேண்டும் என்ற கடும் உழைப்பு தமிழ் அரங்கத்தறையை மேலும் செழுமைப்படுத்தும் எனக் கூறுகின்றோம்.

சீறுவர் நாடக விழா

வடமராட்சி வலயத்தைச் சேர்ந்த

பாடசாலைகளுக்கான சீறுவர் நாடகவிழா 12.06.2004 அன்று யாழ் வட இந்து மகனிர் கல்லூரியிலும், யாழ் நெல்லியடி திரு இருதயக் கல்லூரியிலும் நடைபெற்றது. பருத்தித்தறை, கரவெட்டி அதிகீய கோட்டங்களைச் சேர்ந்த 18 பாடசாலைகள் இவ் விழாவில் கலந்து கொண்டன. இரண்டு பிரிவாக நடத்தப்பட்ட இச்சிறுவர் நாடக விழாக்கள், பருத்தித்தறைக் கோட்டப் பாடசாலைகள் யாழ் வட இந்து மகனிர் கல்லூரியிலும் கரவெட்டிக் கோட்டப் பாடசாலைகள் யாழ் நெல்லியடி திரு இருதயக் கல்லூரியிலும் நடைபெற்றன.

இவ்விழா நாடகத்திற்கும் 15 நிமிடங்கள் மட்டுமே ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. சிறுவர்களின் உளவியல் வளர்ச்சிக்கு ஏற்றதான் கதைகளையும், விளையாட்டுக்கள், அடிடல், பாடல், சிறுவர்களின் ஒன்றிப்பு என்பன நாடகத்தில் எதிர்பார்க்கப்பட்டன. இந்தவகையான நாடகங்கள் ஒரு சிலதையே

இவ்விழாக்களின்கூண்டுகொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது. சில நாடகங்கள் சிறுவர்களுக்கான நாடகத் தன்மையை விட்டு விலகி கொடும், அழிவுகள், இறக்கமான நிலைமை என்பவற்றைக் கொண்டிருந்ததையும் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது.

தெரிவு செய்யப்பட்ட நாடகங்களில் சிலவற்றில் பின்னைகளின் ஒன்றிப்பும், இயல்பான ஆற்றல் வெளிப்பாட்டையும் காணக்கூடியதாயிருந்தது. ஆரூகியர்களின் சிறுவர் நாடகம் தொடர்பான ஈப்ராட்டின் வெளிப்பாருகளே அவற்றின் பெறுபேறுகள் எனக் கருதலாம். இவ்விழாவில் இரண்டு கோட்டங்களில் இருந்தும் 6 நாடகங்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டன. இதன் இறுதி நிகழ்வு 19.06.2004 யாழ் வட இந்து மகனிர் பாடசாலையில் நடைபெற்றது. இவ்விழாவில் கலந்துகிளாண்ட நாடகங்களின் பெயர்கள் சில வருமாறுவடந்தின் உயர்வு, மனமாற்றம், வல்லவன் வாழ்வான், யார் பெரியவன், சமாதானப்பண்ணை, சமாதானம், மகாநாடு.

இசை நாடக விழா!

ஜூலை மாதம் 2,3,4ஆம் திகதிகளில் யாழ்ப்பாணம் திருமறைக் கலாமன்றத்தினர் இசை நாடக விழாவினை நடத்துவார்கள். இவ்விழாவில் இசை நாடகம் தொடர்பாக பல்வேறு தரப்புக்களில் கருத்துறைகளை தற்றைச் சூலமையாளர்கள் வழங்குவார்கள். அத்தோடு யாழ், குடாநாட்டின் பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் உள்ள சிறந்த இசை நாடகங்கள் அந்தந்தப் பிரதேசக் கலைஞர்களால் மேடையேற்றப்படவேண்டும் முக்கியமான நிகழ்வாக அமைந்து கொள்ளவேண்டது.

2,3ஆம் திகதிகளில் காலை 9.30 மணி முதல் மாலை 5.00 மணி வரை மறைக்கல்வி நடுநிலைய மண்டபத்தில் கருத்துறைகள் நடைபெறவார்களன. 2,3,4ஆம் திகதிகளில் மாலை 7.00 மணிக்கு திருமறைக் கலாமன்ற அரங்கில் இசை நாடக அளிக்கைகள் இடம்பெறவார்களன. அதில் ‘சிறைவளி சுத்தியவான்’ ‘சாவித்தி’ ‘பச்த நந்தனர்’, ‘பூத்துமலி’, ‘அரிச்சுந்திரா’ - அயோத்தியா காண்டம், காசி காண்டம், மயான காண்டம், ஆகிய இசை நாடகங்கள் அளிக்கை செய்யப்படவார்கள.

சமூக தமிழ் அரங்கப் பாரம்பரியத்தில் 19ஆம் நூற்றாண்டில் அறிமுகமாகி எமகு மரபுக் கலைகளுக்குள் முகிழ்தூற்று இன்று பெருமாளில் நச்ந்து காணப்படும் இசை நாடகம் (ஸ்பெசல் நாடகங்கள்) பற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் நோக்குடறை இக் கலைகள் பற்றிய அரிய்வுகளை மேற்கொள்ளும் நோக்குடறை இவ்விழா நடைபெறவதாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இசை நாடகம், கூத்துக்கள் தொடர்பான அரிய்வரங்களில் அரிய்வுக் கட்டுரைகள் சமர்ப்பியபதில் அதிக அக்கறை காட்டி கூடான விவாதங்கள் நடப்பதற்கு இவ்விழாக்கள் களம் அமைத்துக் கொடுக்கின்றன. அணால், இவை வெறும் விவாதங்களுடையும் கட்டுரைகளுடையும் நின்ற விடாமல் அழிந்துவரும் பாரம்பரிய அரங்கக் கலைகளை மீட்பதற்கு உதவவேண்டும் என்பது அனைவரதும் அவராய்

‘உறவின்பலம்’ என்ற நாட்டிய நாடகம்

யாழ்/சென்ஜோன்ஸ் கல்லூரியின் நாறாவது அண்டுவிழா 23.03.04 அன்று இடம்பெற்றது. இவ்விழாவில் பல கலை நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றன. இந்திக்கும்வகுனில் ஒன்றாக, யாழ்/சென்ட்ராக்குளி மகனிர் கல்லூரி நடன அசிரியை மோகண தயாரித்து ‘உறவின்பலம்’ என்ற நாட்டிய நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது. சென்ட்ராக்குழி மகனார் கல்லூரி மாணவிகளால் இது அற்றுக்கை செய்யப்பட்டது. நாட்டிய நாடகத்தில் பங்குபற்றிய நடிகள்கள், சிறுமிகளாக இருந்தாலும் அவர்களது நடிப்புத்திறனும் அடிட்டத்திற்கும் சிறப்பானதாக அமைந்திருந்தன.

போரசை..... (10ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கூறுகையில் “பல பிரச்சனைகளோடு களப் பயிற்சியில் பங்கு பற்றிய வர்கள் உள்ளார்கள். பிரச்சினைகளுக்கு அரங்கு மூலம் தீவு காண எண்ணுகிறார்கள். நாம் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணத்தில் இயங்க விரும்புகிறோம். அதற்கான வாய்ப்புக்கள் கிடைக்கும்போது பயன் படுத்திக்கொள்வோம்” எனக் குறிப்பிட்டார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் அரங்கத் தற்றை வளர்ச்சிக்கு பல்வேறு தேசங்களாச் சேர்ந்த அரங்கவியலாளர்களின் ஊடாட்டம் அவசியமானது. அதற்குத் தயாராக உள்ளாவர்களை நாடகத்துறை சார்ந்தோர் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். இத்தோடு, அரங்கத் தற்றை வளர்ச்சிக்குத் தரமான நாடக அற்றுக்கைகளைப் பார்த்தல் குறிப்பாக, வெவ்வேறு வடிவும் சர் அற்றுக்கைகளையும் பார்த்து நயத்துல் அவசியம். அதற்காக, இவ்வாறான அற்றுக்கைகளை ஒழுங்கு செய்து யாழ்ப்பாணத்தில் மேடையேற்றவதில் அரங்கத் திறங்கள், பல்கலைக்கழகம் அதிகமான அதிகாரிகளை கிரித் நாடகப் பார்வையாளர் மத்தியில் காணவில்லை. ஒரு சில்லரத் தமிழ் அனைகள் மாணவர்கள் ‘கட்டுப்பிடிப்பட்டதுநாடகங்கள்’ இருப்பதே கூகும் என்று கருதுகிறார்கள். அவ்வாறான நிலைமைகள் ஊக்குவிக்கப்படுகின்றன. இதைக் கணாந்து உயர்வோமாக.....

வளப்பற்றாக்குறையும்.....

(8 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

களையும் நிகழ்வுகளின் தன்மைகளையும் விளக்கும் வகையில் அசைவுகளும், இடை, ஓப்பனைகளும் (வசதி கிடைப்பின் ஓரிவிச் சும் - lighting இதை நாம் கொழும்பில் செய்தோம்) மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியுள்ளது.

இவ்வளவையும் மேற்கொள்ளும் போது அதற்கு வேறு விதமான மேடைதான் தேவைப்படுகிறது. இதற்கு எனக்கு, படச்சட்ட மேடைதான் வசதி போலப்பட்டது. எனவேதான், இராவணைகள் படச்சட்ட மேடையில் மேடையேற்றப்பட்டது. இதற்கு மேல் ஏன் இந்த வகையான மேடையில்தான் இதைப் போடவேண்டும் என்றோ, இதை இப்படத்தான் செய்ய வேண்டுமென்றோ கரும்பிடி பிடிக்கும் பழைய வாதியல்லாம் நான். இயங்கியலில் மழு நம்பிக்கை கொண்டவன். எல்லாம் மாறும் என்பது எனது அனுபவம். சுவைபட வருவன் வெல்லாம் ஓரிடத்தில் தொகுத் நாடகம் மூலம் இன்பத்தையும் அறிவையும் தருதலே என் படைப்பின் அடி நாம்.

கேள்வி:- சிறுவர் அரங்கில் உங்கள் பணி பற்றி விபரியங்கள்?

துவில்:- 85களில் இருந்து சிறுவர் அரங்கில் நான் ஈடுபடத் தொடங்கினேன். நான் அடிப்படையில் அங்கியன். சிறுவர் மீது மிகுந்த விருப்பம் எனக்குண்டு குழந்தைகளோடு பேசுவது, விளையாடுவது இன்றும் எனக்குப் பிடித்தமான விடயம். இப்போதும், எனக்கு விளையாட்டுத்தோற்கள் அயல் வீடுகளில் உள்ள குழந்தைகள்தான். அவர்களுடன் விளையாடும் போது பெறும் இன்பத்தை வேறு எங்கும் பெறுமுடியாது. அவர்களது உலகமே தனி.

குழந்தைகள் மீது கொண்ட ஈடுபாடுதான் சிறுவர் நாடகத்துள்ளான் வரக் காரணம். இதற்குள் என்னை இழுத்துவிட்டவர் குழந்தை ம.சன்முக லிங்கம், சிதம்பரநாதன், பிரான்ஸில் ஜெனம், அதிலியர்தான் சிறுவர் நாடகத்தில் ஈடுபட்டு இருந்தனர். இவர்களைவிட, ஏனையோரின் சிறுவர் நாடகங்கள் சிறுவர்களை வளர்க்கும் நாடகங்களாய் இல்லாமல் சிறுவர்களை வகைக்கும் நாடகங்களாய் எனக்குறுப்பட்டன. சிறுவர் நாடகங்களில் நாடக் செய்யவிட சிறுவர்களின் ஈடுபாடு இருந்தன. இவர்களைவிட, ஏனையோரின் சிறுவர் நாடகங்கள் சிறுவர்களை வளர்க்கும் நாடகங்களாய் இல்லாமல் சிறுவர்களை வகைக்கும் நாடகங்களாய் எனக்குறுப்பட்டன. சிறுவர் நாடகங்களில் நாடக் செய்யவிட சிறுவர்களின் ஈடுபாடு குத்தகலமே முக்கியம். இயல்பாக அவர்களை நாடகத்தில் அடுவதும், பாடவும், திரியவும், கற்பனை பண்ண விடுவதன் மூலமும் அவர்களின் தீர்க்கணை வளர்ப்பதும், வெளியிடுத்துவதுமே முக்கியம். ஒரு வகையில் நாடகம் அங்கு ஒரு கல்வி முறையாகப் பயன்படுகிறது. இதற்கான பிரதிகள் இன்மையினால் சில பிரதிகளை நானே ஏழுகினேன்.

‘தப்பி வந்த தாடி அடுட்டின் தயாரிப்பில் எனக்கு சிதம்பரநாதன் தனையைக் கிருந்தால் நானும் அவரும் தினமும் 12 மணிக்கு நாடகம் பழக்க செல்வோம். மாணவர்கள் எங்களை அறவுவதன் எதிர்பார்த்து இருப்ப் மாறு என்றால் அவர்கள் எங்களை அறையுப்பார்கள். நாடகத்தை விட ஒருதல், பாடுதல் என ஒரே கும்மளையா கத்தையில் பார்த்து நடந்தன. கண்டிப்புக்கும், ஒழுங்குக்கும் பெயர் பெற்ற பாடசாலையை நாங்கள் கெடுக்கின்றோம் என்றும் ஒரு சிறு குற்றச்சாட்டு சில அதிரியர்களிடம் இருந்து வந்தது. அணால், அந்நாடகங்களுக்கூடாக அறஞமையும், தன்னமிக்கையும் பல் திறன்களும் பெற்றவர்களாக அம்மாணவர் உருவானதை அப்பாடசாலை அதிபரே ஒத்துக் கொண்டு எழுத்திலே வடித்துகள். சிறுவர்களுக்கு அடுவதும், பாடவும் மிக விருப்பம். கூத்தின் அடுவதும் அல்லவா? (வளரும்)

சிறுவர் அரங்கச் செயற்பாடுகள்

சிறுவர்களுக்கு நன்மையிரிப்பதான சிறுவர் அரங்கை பாடசாலைக் கல்வி செயற்பாட்டில் உள்ளடக்கி நடை முறைப்படுத்தும் விருப்பத்தோடு பல செயற்பாடு களை கல்வியாளர்கள் சீலர் முன்னின்றுக்கீறார்கள். அவர்களின் அதிக்கூர்வுமான முயற்சிக்கு நாடகத்துறை சார்ந்தோர் தன்னவமின்றி அதூரவளித்தல் அவசியமானது.

அரம்பப் பாடசாலைக் கல்விசெயற்பாட்டில் சிறுவர் அரங்கச் செயற்பாடுகளை உட்புகுத்துவதற்கு அதிர்யார்களுக்குத் தொடர்ந்து சிறுவர் அரங்கப் பயிற்சிகளை வழங்குதல் மிக அவசியம். இதுவே நின்ற நிலைக்கக் கூடியது. இந்தப் பணியை ஒரு கால வரையறைக்குள் அனைத்து கல்வி வலயங்களிலும் ஈழந்தரமாக மூன்றாண்டுக்கு வேண்டும், இதற்குப் பயிற்றுவிப்பாளர்கள், வளவாளர்கள் தேவை கல்வித்தினாண்கள் மட்டத்தில் போதியளவு இல்லை. அதுகே, முதலில் பயிற்றுவிப் பாளர்களை வலய ரீதியாக ஒருவாக்கும் பெரும்பணி யையும் செய்தாக வேண்டும். இதற்கான வளவாளர் களும் நம்மத்தியில் மிகக் குறைவாகவே உள்ளார்கள். இருப்பினும், நாம் எழுந்னுள்ள பெரும் பணியை முன்னின்றுத்தேயாக வேண்டும்.

1978ம் அண்டு குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தினால் எழுதப்பட்டு அ. தாஸீஸியல் அவர்களால் நெறி யான்கை செய்யப்பட்ட 'கூடி வினாயாடு பாப்பா' சிறுவர் நாடகத்தை சமூகத் தமிழ் அரங்க வரலாற்றில் சிறுவர் அரங்க முதல் முயற்சியெல்லாம். இன்று இருபத்தியந்து வருடங்கள் கடந்துவிட்டன. சிறுவர் அரங்கு திருப்திகரமான வளர்ச்சியை அடையவில்லை. பல கிராம பாடசாலைகள் இன்றும் சிறுவர் அரங்கு பற்றி அறியாமல் இருப்பதை இனங்க காணமுடிகின்றது.

'சிறுவர் அரங்கத்துறையில் மட்டும் சுப்புவுதற்கான தனிநபர்கள், நிறுவனங்கள் நம்மத்தியில் இல்லை' என்ற குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அவர்களின் கூற்று இங்கு மனங்களாள்ளத்தக்கது. சிறுவர் அரங்கிற்கு சுப்புவோர் பலர் பின் அத்துறையைக் கைவிட்டு பெரியோர் அரங்கிற்கு சென்றுவிடுகிறார்கள். இதனால், சிறுவர் அரங்கு அரம்ப நிலையிலேயே இன்றும் காணப் படுகிறது. இந்திலைமுகங்களை வென்று சிறுவர் அரங்கத்துறையை வளர்த்திட்டுப்பதற்கு பலரும் முன்வரவேண்டும். எழுநு உள்ள தேவையை நோக்குகின்ற போது ஒரு சீலர் அல்லது ஒரு சில நிறுவனங்கள் இத்துறையில் சுப்புவுதால் மட்டும் இதனைச் சாதியமாக்கிவிட முடியாது, சென்ற அண்டு 'வளரும் பயிருக்கு முனை யில் உதவும் சிறுவர் அரங்கு' என்ற தலையில் நவவளர் மண்பத்தில் ஒரு கருத்தரங்குத் தொடர் நடைபெற்றது. அதுனைத் தொடர்ந்து குழந்தை. ம. சண்முகலிங்கம் அவர்களின் தலைமையில் சிறுவர் அரங்க வளவாளர் குழு ஒன்று அலைக்கப்பட்டு அதன் உதவியிடன் சிறுவர் அரங்க கமைப் பயிற்சிகள், சிறுவர் நாடக மேடையேற்றங்கள் நடைபெறகின்றன. சிறுவர் அரங்கச் செயற்பாடுகள் மேலும் பரவலாகவும் விரைவாகவும் முன்னின்றுக் கப்படவேண்டும். இதற்கு சிறுவர்களோடு வேலை செய்யும் அனைத்தும் தரப்பினரும் உதவவேண்டும்.

பதிவுகள்

'வாணிபுர வணிகன்'

சீலோன் ரேடியோ மேம்ஸ் - டிசம்பர் 1-14-1952 என்ற வெளியீட்டில் பிரசுரிக்கப்பட்டது. மகாகவி கேத்தில்யின் 'மேர்ச்சன்ற் ஓவ் வெளிஸ்' என்ற நாடகத்தை 'வாணிபுர வணிகன்' என்று பி. சம்பந்த முதலியார் தமிழ்ப்படுத்தினார். அதனை வாணோலிக்காக எஸ். சன் முகநாதன் எழுதினார்.

வி. என் பாலகப்ரமணியம் தயாரித்த விவானொலித் தொடரில் பாத் தரங்கள் ஏற்றோர் விரும் வருமாறு.

சி. செவநானசுந்தரம், கே. செவத்தம்பி, எஸ். சரவணமுத்து, ரி. கேத்தில்வாநாதன், வி.என்.பாலகப்ரமணியம், என். ஜயநாதன், ஏ. சுதா நந்தன், வி. சுந்தரலிங்கம், வி.ஜி.ஏ. கருணாநாதன், கே. சொர்னை லிங்கம், எஸ். சண்முகநாதன், எம்.எஸ். ரத்தினம், ஞானதீயப் பொதாகந்தரம், பிலோமினா சொலமன், தனலக்ஷ்மி சின்னத்துரை.

1952ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 1, 8, 15, 22, கில் கிரவு 8மணி -

8.30 வரை சீலோன் ரேடியோவில் ஓலிபரப்பாகியது.

ஆவணம் தந்துதவியவர் - எழுத்தாளர் நந்தி

(பேராசிரியர். சி செவநானசுந்தரம்)

வாசகர்களுக்கு:

பதிவுகள் பகுதியில் பிரசுரிப்பதற்காக இவ்வாறான அயிய ஆவணங்களை (படங்கள், பிரசுரங்கள், துண்டுப்பிரசுரங்கள், நுழைவுச்சீட் குக்கள், வெளியீடுகள்) தங்களிடம் இருந்து எதிர்பார்க்கின்றோம். பிரதியாக்கம் செய்யப்பட்டதன் பின்னர் அனைத்தும் மீனக் கையளிக்கப்படும்.